ที่ นม ๐๐๒๓.๖/ว ๒๔๓๗

ถึง อำเภอ ทุกแห่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา เทศบาลนครนครราชสีมา
เทศบาลเมือง ทุกแห่ง

ด้วยจังหวัดนครราชสีมาได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า กรมควบคุมมลพิษได้ร่วมกันพิจารณาองค์ความรู้ให้กับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสร้างเครือข่ายในการควบคุมมลพิษ และบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมตามแผนการดำเนินการจัดทำองค์ความรู้และคู่มือการจัดการปัญหามลพิษสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๖ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า องค์ความรู้ด้านการควบคุมมลพิษจะสนับสนุนการดำเนินงานควบคุม ป้องกัน และแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างศักยภาพให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเผยแพร่องค์ความรู้ดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๗ เรื่อง ดังนี้

๑. แหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายต้องดำเนินการตามบทบัญญัติในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๒. การควบคุมฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง

๓. การจัดการฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง

๔. การตรวจสอบกลิ่นเหม็นจากสถานที่เลี้ยงสัตว์

๕. การจัดการกลิ่นจากฟาร์มสัตว์ปีกด้วยวิธีการกำจัดกลิ่นแบบม่านกระจายน้ำ

๖. การให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗. แนวทางการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมกับแหล่งกำเนิดมลพิษทางน้ำตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

รายละเอียดสามารถสืบค้นได้ที่ www.koratdla.go.th สำหรับอำเภอให้แจ้งเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ทราบด้วย

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานบริการสาธารณะท้องถิ่นและประสานงานท้องถิ่นอำเภอ
โทร./โทรสาร. ๐-๔๔๒๕-๖๖๐๘,๐-๔๔๒๔-๕๕๒๐
โทร./โทรสาร. ๐-๔๔๒๔-๘๔๙๖,๐-๔๔๒๔-๘๘๐๓
ผอ.ธนิกา/ปุณยนุช

☐ ฝ่ายบริหารทั่วไป ☐ กลุ่มงานมาตรฐาน
☐ กลุ่มงานส่งเสริม ☐ กลุ่มงานกฎหมาย
☐ กลุ่มงานการเงิน ☑ กลุ่มงานบริการสาธารณะ

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
จังหวัดนครราชสีมา
รับที่ 5333
วันที่ ๒ ๗ มีค ๒๕๖๖
เวลา

ที่ มท ๐๘๒๐.๒/ว ๕๔๓
ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากกรมควบคุมมลพิษว่า ได้ร่วมกันพิจารณาองค์ความรู้ให้กับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสร้างเครือข่ายในการควบคุมมลพิษและบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมตามแผนการดำเนินการจัดทำองค์ความรู้และคู่มือการจัดการปัญหามลพิษสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า องค์ความรู้ด้านการควบคุมมลพิษจะสนับสนุนการดำเนินงานควบคุม ป้องกัน และแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างศักยภาพให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงขอความร่วมมือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเผยแพร่องค์ความรู้ดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๗ เรื่อง ได้แก่ ๑) แหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายต้องดำเนินการตามบทบัญญัติในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๒) การควบคุมฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง ๓) การจัดการฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง ๔) การตรวจสอบกลิ่นเหม็นจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ ๕) การจัดการกลิ่นจากฟาร์มสัตว์ปีกด้วยวิธีการกำจัดกลิ่นแบบม่านกระจายน้ำ ๖) การให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ๗) แนวทางการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมกับแหล่งกำเนิดมลพิษทางน้ำตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดองค์ความรู้ด้านการควบคุมมลพิษได้ผ่านทาง QR Code ท้ายหนังสือฉบับนี้

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๑ มีนาคม ๒๕๖๖

กองสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น
กลุ่มงานสิ่งแวดล้อม
โทร. ๐๒ ๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๒๑๑๒

องค์ความรู้ด้านการ
ควบคุมมลพิษ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ 12688
วันที่ 27 ก.พ. 2566
เวลา

ที่ ทส ๐๓๐๓/ ๓๕๘๑

กรมควบคุมมลพิษ
๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่องค์ความรู้ด้านการควบคุมมลพิษสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง ๑. คำสั่งกรมควบคุมมลพิษที่ ๓๔๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำคู่มือและการดำเนินงานด้านการควบคุมมลพิษ
๒. รายงานการประชุมคณะทำงานจัดทำคู่มือและการดำเนินงานด้านการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. Infographic แหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายต้องดำเนินการตามบทบัญญัติในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
๒. Infographic การควบคุมฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง
๓. Infographic การจัดการฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง
๔. Infographic การตรวจสอบกลิ่นเหม็นจากสถานที่เลี้ยงสัตว์
๕. Infographic การจัดการกลิ่นจากฟาร์มสัตว์ปีกด้วยวิธีการกำจัดกลิ่นแบบม่านกระจายน้ำ
๖. คู่มือเรื่องการให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๗. Powerpoint แนวทางการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมกับแหล่งกำเนิดมลพิษทางน้ำตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

กองสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น
เลขรับ 642
วันที่ 27 ก.พ. 2566
เวลา

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ และ ๒ กรมควบคุมมลพิษได้แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำคู่มือและการดำเนินงานด้านการควบคุมมลพิษ เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหา องค์ความรู้ ข้อมูลและรูปแบบการเสริมสร้างศักยภาพด้านการควบคุมมลพิษให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีผู้แทนจากกองสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ร่วมเป็นคณะทำงานและเลขานุการร่วมกับกรมควบคุมมลพิษ โดยในคราวการประชุมคณะทำงานจัดทำคู่มือและการดำเนินงานด้านการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ ได้ร่วมพิจารณาองค์ความรู้ให้กับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสร้างเครือข่ายในการควบคุมมลพิษและบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมตามแผนการดำเนินการจัดทำองค์ความรู้และคู่มือการจัดการปัญหามลพิษสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕- ๒๕๖๖ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมควบคุมมลพิษ พิจารณาแล้วเห็นว่าองค์ความรู้ด้านการควบคุมมลพิษที่คณะทำงานฯ ดำเนินการแล้วเสร็จ จะสนับสนุนการดำเนินงานควบคุม ป้องกัน และแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างศักยภาพให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงขอความอนุเคราะห์ท่านพิจารณาเผยแพร่องค์ความรู้ดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวน ๗ เรื่อง

ได้แก่...

ได้แก่ ๑) แหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายต้องดำเนินการตามบทบัญญัติในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๒) การควบคุมฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง ๓) การจัดการฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง ๔) การตรวจสอบกลิ่นเหม็นจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ ๕) การจัดการกลิ่นจากฟาร์มสัตว์ปีกด้วยวิธีการกำจัดกลิ่นแบบม่านกระจายน้ำ ๖) การให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ๗) แนวทางการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมกับแหล่งกำเนิดมลพิษทางน้ำตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ - ๗ โดยสามารถดาวน์โหลดองค์ความรู้ดังกล่าว ได้จาก QR Code ที่ปรากฏด้านล่างของหนังสือนี้ ทั้งนี้ มอบหมายให้นางสาววิชุตา กัลยาศิริ นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๙๘ ๒๔๔๒ เป็นผู้ประสานงานต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบิ่นสักก์ สุรัสวดี)
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน
โทร. ๐ ๒๒๙๘ ๒๔๔๒
โทรสาร ๐ ๒๒๙๘ ๕๓๙๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ – ๗

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

แหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายต้องดำเนินการ ตามบทบัญญัติในมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

สิ่งที่ควรรู้เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษสำหรับเจ้าพนักงานผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษและประชาชนทั่วไป

แหล่งกำเนิดมลพิษ มีทั้งหมด 10 ประเภท ต้องสรุปรายงานน้ำเสียตามแบบ ทส. 1 เก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษและสรุปรายงานน้ำเสียตามแบบ ทส. 2 ส่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไปทุกแหล่ง

1 โรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม
โดยมีเครื่องจักรตั้งแต่ 50 แรงม้าขึ้นไป หรือมีคนงาน 50 คนขึ้นไป

2 อาคารบางประเภทและบางขนาด
โดยมีจำนวนห้องและพื้นที่ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3 ที่ดินจัดสรร
โดยมีการแบ่งเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่าย ตั้งแต่ 10 แปลง หรือเนื้อที่น้อยกว่า 19 ไร่

4 การเลี้ยงสุกร
โดยมีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ 6 หน่วยขึ้นไป

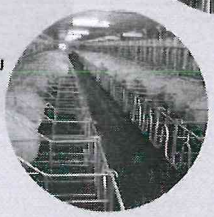

5 ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการแพปลา
ทุกขนาด

6 สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
โดยตั้งอยู่ในที่ดินที่ติดเขตถนนสาธารณะ ถนนส่วนบุคคลหรือเชื่อมต่อกันถนนหลวงหรือถนนสาธารณะมีความกว้างของถนนตั้งแต่ 8.00 เมตรขึ้นไป

7 บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง
โดยมีพื้นที่บ่อ 10 ไร่ขึ้นไป

8 บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย
ทุกขนาด

9 บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
โดยมีพื้นที่บ่อ 10 ไร่ขึ้นไป หรือมีการใช้สารที่ก่อให้เกิดความเค็ม

10 ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน

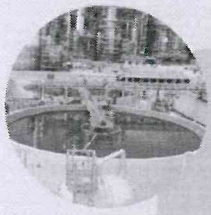

SCAN ME

QR Code www.pcd.go.th

สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ 4

Environment and Pollution Control Office 4

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
ได้สามารถศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก *www.pcd.go.th*
หรือสามารถสแกน *QR Code* ด้านขวา

การควบคุมฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง

กิจกรรมการก่อสร้าง เช่น การขุด เจาะ ทุบหรือขั้นตอนอื่น ๆ มักก่อให้เกิดฝุ่นละออง ซึ่งหากไม่มีการควบคุมให้ดีจะส่งผลกระทบต่อชุมชนในบริเวณใกล้เคียง โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีการก่อสร้างจำนวนมาก เช่น กรุงเทพฯ ปริมณฑล และในเมืองใหญ่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย

ข้อควรปฏิบัติ

- ควรจัดทำรั้วทึบสูงไม่น้อยกว่า 2 เมตร รวมทั้งใช้ผ้าใบปิดคลุมรอบพื้นที่เพื่อป้องกันฝุ่นละอองฟุ้งกระจาย
- ควรทำความสะอาดพื้นที่ เพื่อลดฝุ่นละอองสะสมอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการควบคุมฝุ่นละอองจากกิจกรรมการก่อสร้าง

การขุด

- ควรกั้นพื้นที่สำหรับขุดและมีการฉีดพรมน้ำเพื่อป้องกันฝุ่นละอองฟุ้งกระจาย
- ฉีดน้ำล้างล้อรถทุกชนิดก่อนออกนอกสถานที่ก่อสร้าง เพื่อไม่ให้ฝุ่นละอองฟุ้งกระจาย และป้องกันไม่ให้น้ำที่ใช้ฉีดล้างดังกล่าวไหลออกนอกสถานที่ก่อสร้าง
- หากมีการเปิดหน้าดินให้มีการควบคุมฝุ่นละอองฟุ้งกระจายเป็นระยะ เช่น การฉีดพรมน้ำและการใช้สารเคมีฉีดพ่น

การเจาะ

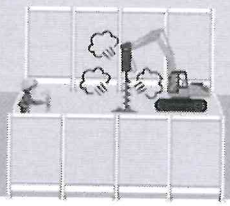

- ควรทำในพื้นที่ปิดล้อมหรือคลุมวัสดุที่สามารถป้องกันการฟุ้งกระจาย รวมถึงฉีดพรมด้วยน้ำหรือสารเคมีเพื่อควบคุมฝุ่นละอองตลอดเวลาที่มีการเจาะ

การทุบ

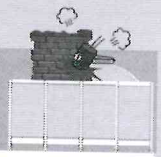

- ควรทำรั้วทึบ หรือใช้ผ้าใบ/วัสดุอื่น หรืออุปกรณ์ที่สามารถป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง ปิดคลุมบริเวณที่มีการทุบเพื่อลดผลกระทบต่อชุมชนใกล้เคียง

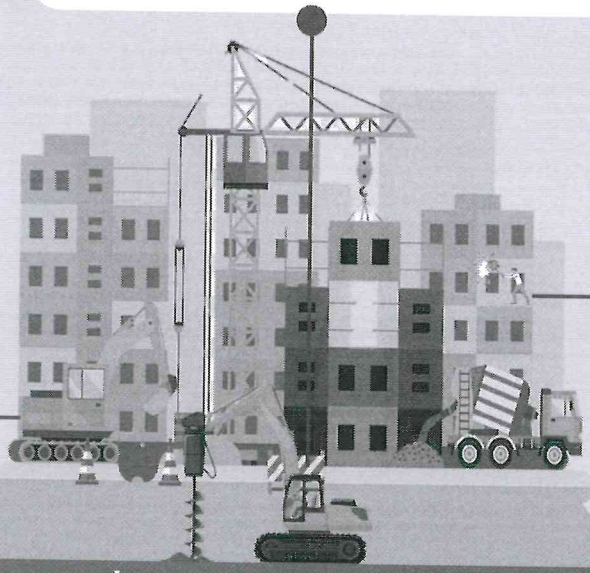

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ 5

2/1 ม.6 ต.วังตะกู อ.เมืองนครปฐม จ.นครปฐม 034-262339-40

การจัดการฝุ่นละออง จากการก่อสร้าง

กิจกรรมจากการก่อสร้างที่ทำให้เกิดฝุ่นละออง

- **การก่อสร้างอาคาร เช่น การผสมคอนกรีต การไสไม้ กองวัสดุก่อสร้าง การขัดผนัง**
- **การก่อสร้างถนนและระบบสาธารณูปโภค เช่น การขุดเจาะ รถบรรทุกขนส่ง กองวัสดุก่อสร้าง**
- **การบรรทุกและขนส่งวัสดุก่อสร้าง เช่น เศษวัสดุตกหล่น รถบรรทุกคนส่ง**

วิธีการจัดการ

การก่อสร้างอาคาร

- กำหนดขอบเขตการดำเนินงานให้ชัดเจน
- จัดทำรั้วโดยรอบบริเวณก่อสร้าง ให้มีลักษณะเป็นรั้วทึบ
- ขณะมีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน ซ่อมแซมอาคาร ให้จัดทำผ้าใบทึบแสง หรือโปร่งแสง ปกคลุมตัวอาคาร ตลอดแนวอาคารจนกว่าการดำเนินการจะแล้วเสร็จ
- บริเวณปากทางเข้า-ออก ต้องปิดทึบตลอดเวลา เปิดเฉพาะเมื่อมีรถเข้า-ออก
- ให้ฉีดน้ำหรือจัดให้มีสิ่งปกคลุมกองวัสดุอย่างมิดชิด ไม่ให้มีการฟุ้งกระจายของฝุ่น
- ทำความสะอาด เศษหิน โคลน ทราย ที่ตกหล่นในบริเวณก่อสร้างข้างนอกรอบรั้วโครงการทุกวัน
- หากมีพื้นที่ในโครงการที่ไม่ได้ใช้การก่อสร้างเป็นเวลา 6 เดือน หรือมากกว่า ให้ดำเนินการปลูกหญ้า หรือฉีดทับด้วยสารเคมี ที่ช่วยลดการฟุ้งกระจายของฝุ่น
- ล้างทำความสะอาดตัวรถและล้อรถให้ปราศจากเศษหิน ดิน โคลน หรือทราย ก่อนนำรถทุกชนิดออกสู่ภายนอกโครงการ
- ทำความสะอาดดินหรือฝุ่นละอองบนถนนสาธารณะและบริเวณทางเข้าออกให้สะอาดเป็นประจำ

การก่อสร้างถนนและระบบสาธารณูปโภค

- จัดให้มีสิ่งรองรับวัสดุซึ่งอาจตกหล่นจากการดำเนินการก่อสร้างที่ระดับเหนือพื้นดิน เพื่อป้องกันการฟุ้งกระจายของวัสดุ
- หากมีการเปิดหน้าผิวดินเดิม ให้ทำเป็นช่วงๆ ฉีดน้ำเป็นระยะ เพื่อป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่น
- ฉีดน้ำหรือจัดให้มีสิ่งปกคลุมกองวัสดุที่ใช้ให้มิดชิด ไม่ให้มีการฟุ้งกระจายของฝุ่น
- ทำความสะอาดเศษดิน โคลน ทรายที่ตกหล่นในบริเวณก่อสร้างและรอบนอกรั้วโครงการทุกวัน
- ในการก่อสร้างถนน ให้ปูผิวใหล่ทางด้วยวัตถุถาวร และจัดให้มีทางเบี่ยง เพื่อไม่ให้รถลงไปวิ่งบนถนนที่ยังอยู่ระหว่างการก่อสร้าง
- ทำการปรับผิวถนนด้วยวัสดุกึ่งถาวรชั่วคราว เพื่อมิให้มีการฟุ้งกระจายของฝุ่นในพื้นที่ที่ยังรอการติดตั้ง หรือโยกย้ายระบบสาธารณูปโภค
- ฉีดพรมน้ำบนพื้นผิวถนนที่ยังมีฝุ่นดินสะสม ให้เปียกชุ่มตลอดเวลา

การบรรทุกและขนวัสดุก่อสร้าง

- รถบรรทุกขนส่งต้องมีผ้าคลุมให้มิดชิดแน่นหนา ไม่หลุดหรือขาดง่าย และยาวลงมาอย่างน้อย 30 ซม.
- รถบรรทุกต้องไม่บรรทุกน้ำหนักเกินตามมาตรฐานของถนน
- ล้างทำความสะอาดตัวรถและล้อรถให้ปราศจากเศษหิน ดิน โคลน หรือทราย ก่อนนำรถทุกชนิดออกสู่ภายนอกโครงการ
- ในกรณีมีสิ่งของที่บรรทุกมาตกหล่นบนเขตทางจราจร จะต้องรับผิดชอบในการเคลื่อนย้ายสิ่งของที่ตกหล่นให้เรียบร้อย
- ดูแลรักษาให้กระบะรถบรรทุกปิดฝาท้ายให้มิดชิด และกระบะไม่มีรูรั่วหรือชำรุด

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

★การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุ ให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพถือว่าเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา 25 (4) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

★เจ้าของรถซึ่งใช้บรรทุกสัตว์กรวด หิน ดิน เลน ทราย สิ่งปฏิกูล มูลฝอยหรือสิ่งอื่นใด ต้องจัดให้รถนั้นอยู่ในสภาพที่ป้องกันมิให้มูลสัตว์ หรือสิ่งดังกล่าวรั่วไหล ปลิว ฟุ้ง กระจายลงบนถนนในระหว่างที่ใช้รถนั้น รวมทั้งต้องป้องกันมิให้น้ำมันจากรถรั่วไหลลงบนถนนตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535

★กฎกระทรวง ฉบับที่ 67 (พ.ศ. 2563) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 การก่อสร้างอาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป ที่มีระยะร่นวัดจากแนวอาคารด้านนอกถึงที่สาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของหรือผู้ครอบครองน้อยกว่าหนึ่งในสามของความสูงของอาคารนั้น หรืออาคารซึ่งอยู่ในโครงการจัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันฝุ่นละออง

★โครงการหรือกิจการที่เข้าข่ายซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) จะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการตามกฎหมายก่อนเริ่มการก่อสร้างหรือดำเนินการและระหว่างก่อสร้างหรือดำเนินการจะต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ส่วนการจัดการคุณภาพน้ำ อากาศและเสียง
สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ 13 (ชลบุรี)

การตรวจสอบ กลิ่นเหม็นจากสถานที่เลี้ยงสัตว์

กลิ่นเหม็นจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ เกิดจากการหมักหมมของมูลสัตว์ในพื้นที่ที่มีการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการคุมขังสัตว์ รวมถึงแนวอาณาเขตที่ดิน ซึ่งใช้ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ที่มีพื้นที่ติดต่อกันเป็นผืนเดียว โดยกลิ่นเหม็นที่เกิดขึ้นสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงได้

การตรวจวัดค่าความเข้มกลิ่นด้วยการดม (Sensory Test)

การตรวจวัดค่าความเข้มของกลิ่นในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องใช้วิธีการตรวจวัดค่าความเข้มของกลิ่น ด้วยวิธีการตามประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การเก็บตัวอย่างกลิ่นที่ปล่อยทิ้งจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ การตรวจวัดค่าความเข้มข้นของกลิ่นด้วยการดม และการขึ้นบัญชีรายชื่อผู้ทดสอบกลิ่น ของกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1) การเก็บตัวอย่างกลิ่นจะเก็บช่วงเช้า ก่อนเวลา 10.00 น. หรือช่วงเย็นหลังเวลา 17.00 น. หรือช่วงเวลาอื่นที่ผู้ร้องเรียนแจ้งว่าได้รับกลิ่นเหม็นเป็นประจำ หรือช่วงเวลาที่เกิดกลิ่นสูงสุดตามที่ได้รับแจ้ง

2) เก็บตัวอย่างกลิ่น 2 จุด : จุดที่ 1 ริมอาณาเขตด้านนอกของสถานที่เลี้ยงสัตว์ซึ่งเป็นจุดใต้ลม

จุดที่ 2 ริมอาณาเขตด้านนอกของสถานที่เลี้ยงสัตว์บริเวณที่มีกลิ่นรุนแรงที่สุดซึ่งไม่ใช่จุดใต้ลม

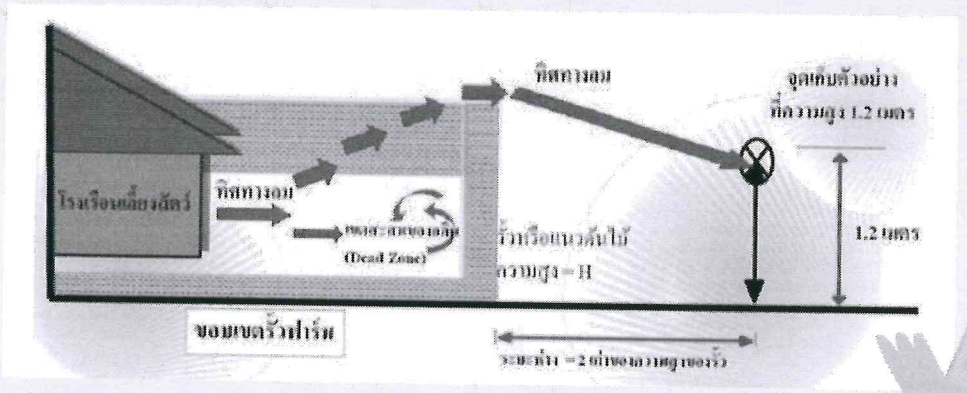

*กรณีไม่มีรั้วหรือรั้วโปร่ง เก็บตัวอย่างกลิ่นด้านนอกของสถานที่เลี้ยงสัตว์

*กรณีมีรั้วทึบ เก็บตัวอย่างกลิ่นห่างจากรั้วด้านนอกประมาณ 2 เท่าของความสูงรั้ว และหากด้านนอกไม่มีพื้นที่ยืนหรือเป็นป่ารกทึบ อนุโลมให้เก็บตัวอย่างกลิ่น ในรั้วหรือด้านในของสถานที่เลี้ยงสัตว์

3) ส่งตัวอย่างกลิ่นเพื่อวิเคราะห์ค่าความเข้มกลิ่นด้วยการดม (Sensory Test) ในห้องปฏิบัติการโดยผู้ทดสอบกลิ่นที่ได้ขึ้นบัญชีรายชื่อของกรมควบคุมมลพิษ หรือกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยค่ามาตรฐานความเข้มกลิ่นจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องไม่เกิน 30 หน่วย (Odor Unit :OU)

ที่มา : คู่มือการเก็บและวิเคราะห์กลิ่นฟาร์มสุกรด้วยการดม
: ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความเข้มกลิ่นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากสถานที่เลี้ยงสัตว์
: ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การเก็บตัวอย่างกลิ่นที่ปล่อยทิ้งจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ การตรวจวัดค่าความเข้มข้นของกลิ่นด้วยการดม และการขึ้นบัญชีรายชื่อผู้ทดสอบกลิ่น ของกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
: สื่อประชาสัมพันธ์ของกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง การตรวจสอบกลิ่นเหม็นจากสถานที่เลี้ยงสัตว์

การจัดการกลิ่นจากฟาร์มสัตว์ปีก ด้วยวิธีการกำจัดกลิ่นแบบม่านกระจายน้ำ

ในปัจจุบันปัญหากลิ่นจากฟาร์มสัตว์ปีก โดยเฉพาะฟาร์มเลี้ยงไก่และเป็ดก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนบริเวณใกล้เคียงมากขึ้น เนื่องจากการจัดการฟาร์มที่ไม่มีประสิทธิภาพ และการขยายตัวของชุมชนเข้าใกล้ฟาร์มมากขึ้น จนเกิดเป็นความขัดแย้งในหลายพื้นที่ซึ่งผู้ประกอบการจำเป็นจะต้องมีการปรับวิธีการจัดการฟาร์มเพื่อลดปัญหาดังกล่าว อีกทั้งชุมชน รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ต้องเข้าใจขั้นตอนการดำเนินงานของผู้ประกอบการด้วยเพื่อสร้างความยอมรับความพยายามในผลกระทบที่เกิดขึ้นของผู้ประกอบการ ซึ่งหากแต่ละฝ่ายเข้าใจวิธีการจัดการกลิ่นที่เกิดขึ้นแล้ว ปัญหาความขัดแย้งก็จะลดลง และสามารถอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืนได้ โดยการจัดการปัญหากลิ่นมีวิธีการหลายวิธี ซึ่งสามารถสืบค้นข้อมูลได้ตาม QR-code ทั้งนี้ ได้ยกตัวอย่างวิธีการกำจัดกลิ่นแบบม่านกระจายน้ำ เนื่องจากในพื้นที่ส่วนใหญ่เลือกวิธีการนี้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การกำจัดกลิ่นแบบม่านกระจายน้ำ

การกำจัดกลิ่นแบบม่านกระจายน้ำ จะสามารถดักจับกลิ่นได้ โดยใช้ละอองน้ำที่พ่นออกมาจากหัวสเปรย์ชนิดละเอียด (หมอก) เป็นตัวดักกลิ่นที่เป่าออกมาจากพัดลมหลังโรงเรือนปิด และบางส่วนจะถูกย่อยสลายโดยจุลินทรีย์ที่เกิดขึ้นตามสแลน มีความสามารถในการกำจัดกลิ่นจากฟาร์มไก่ได้ประมาณ 80 %

<u>ขั้นตอนการติดตั้งอุปกรณ์แบบม่านกระจายน้ำ</u>

1) โครงสร้างม่านกระจายน้ำสามารถเลือกใช้วัสดุได้หลายชนิดขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ประกอบการตามวัสดุในพื้นที่หรือตามต้นทุนการก่อสร้าง เช่น ไม้ไผ่ ไม้สน ไม้ยูคาลิปตัส ท่อเหล็กชุบสังกะสี หรือเหล็กไร้สนิม เป็นต้น

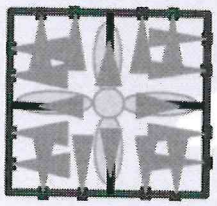

2) การติดตั้งหัวสเปรย์กับท่อพีอี และต่อเข้ากับท่อใช้จากจุดจ่ายน้ำ โดยติดตั้งหัวสเปรย์ด้านหลังพัดลมจำนวน 12 ตัว/พัดลม 1 ตัว ปรับทิศทางของสเปรย์โดยให้น้ำพุ่งออกจากสเปรย์แต่ละด้านพุ่งชนกัน การเพิ่มจำนวนและตำแหน่งของหัวสเปรย์ตามช่องเปิดจะทำให้ประสิทธิภาพการจัดการกลิ่นดีขึ้น

3) การติดตั้งสแลน นำสแลนคลุมโครงสร้างม่านกระจายน้ำ แล้วนำไปติดตั้งบริเวณหลังพัดลม

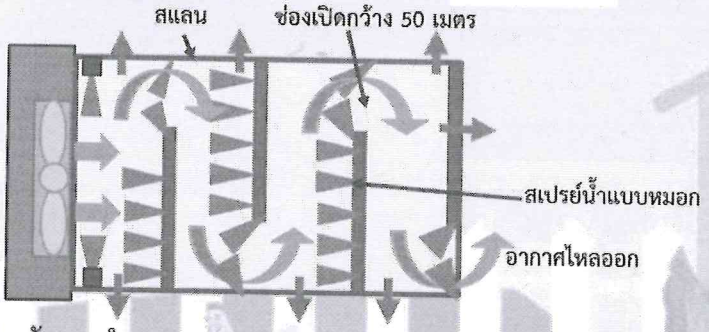

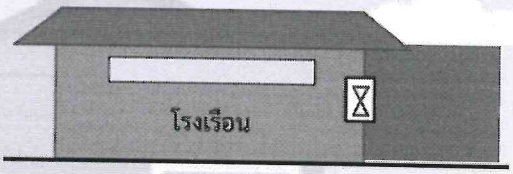

การกำจัดกลิ่นแบบม่านกระจายน้ำ

<u>หลักการทำงาน</u>

- หลังติดตั้งเรียบร้อยแล้ว เปิดพัดลมทำงานได้ตามปกติ ตรวจสอบความเร็วของลมว่าลดต่ำลงมากหรือไม่
- ทำการเปิดน้ำเพื่อให้น้ำพ่นจากหัวสเปรย์ไปดักจับกลิ่น ฝุ่นละออง โดยกลิ่นและฝุ่นละอองจะไปติดที่สแลน ซึ่งช่วยลดการแพร่กระจายของกลิ่นได้ น้ำที่จะจ่ายให้หัวสเปรย์ ควรมีแรงดันไม่ต่ำกว่า 10 – 20 เมตรน้ำ หรือ 1 - 2 บาร์
- ควรฉีดล้างทำความสะอาดสแลนทุกๆ 2 สัปดาห์ หรือเมื่อมีคราบเมือกสีดำจับอยู่ที่สแลนมากเกินไป

คู่มือการจัดการกลิ่นจากฟาร์มสัตว์ปีก

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

จัดทำโดย สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ 8
126 ต.หน้าเมือง อ.เมืองฯ จ.ราชบุรี โทรศัพท์ 0 3232 7603 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ reo08.org@mnre.go.th

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

คู่มือปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่
ในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

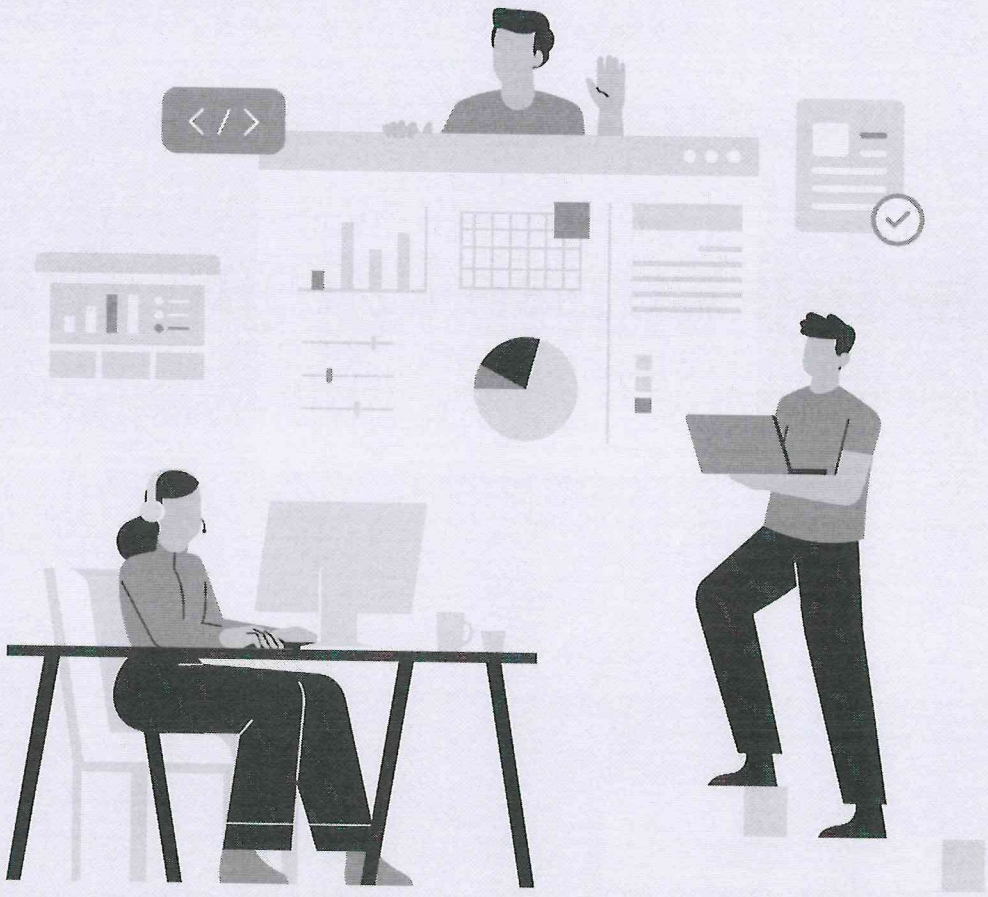

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำนำ

คู่มือปฏิบัติงานนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษใช้เป็นแนวทางประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน และให้คำแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ตั้งแต่การเตรียมความพร้อมในภาพรวม การแยกทิ้ง การเก็บรวบรวม การเก็บกัก การขนส่ง เพื่อนำของเสียอันตรายจากชุมชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่ไปบำบัดหรือกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยเนื้อหาในคู่มือ ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ 1. หลักการและเหตุผล 2. คำนิยาม 3. ข้อแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน 4. หลักเกณฑ์การพิจารณาบริษัทรับบำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่ในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเป็นประโยชน์สำหรับเจ้าหน้าที่ทุกคนในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีระบบการจัดการที่ดีตั้งแต่คัดแยก เก็บกัก เก็บรวบรวม ขนส่ง นำไปบำบัดและกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการต่อไป และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชนโดยรอบพื้นที่

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย

กรมควบคุมมลพิษ

ข้อจำกัดการใช้คู่มือ: *คู่มือปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่ในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำขึ้นจากหลักเกณฑ์วิชาการและแนวปฏิบัติที่เป็นการยอมรับกันโดยทั่วไป มีวัตถุประสงค์สำหรับเป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ ใช้เป็นแนวทาง ในการปฏิบัติงานเท่านั้น การใช้ในวัตถุประสงค์อื่นโปรดอ้างอิงจากกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง*

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
1. หลักการและเหตุผล	3
2. คำนิยาม	4
3. ข้อแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน	6
4. หลักเกณฑ์การพิจารณาบริษัทรับบำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน	8
5. ภาคผนวก	10
- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน	
- สรุปกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน	
- แบบภาชนะและตู้รองรับของเสียอันตรายจากชุมชน	
- แบบมาตรฐานการก่อสร้างสถานที่เก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชน	
- รายชื่อบริษัทรับบำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน	

1 หลักการและเหตุผล

ข้อมูลสถานการณ์ขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศไทย พบว่า การบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนยังไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากประชาชนยังขาดความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับอันตรายจากของเสียอันตรายจากชุมชน ทำให้ไม่มีการแยกทิ้งจากขยะมูลฝอยทั่วไป จุดทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ พบการทิ้งผิดประเภท การบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในระดับจังหวัดยังมีข้อจำกัด รวมทั้งกฎระเบียบที่จะสนับสนุนการบริหารจัดการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

กรมควบคุมมลพิษและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงได้บูรณาการทำงานร่วมกันในการผลักดันและขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายตามแนวทาง Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย เพื่อให้การดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหากได้รับการจัดการอย่างไม่ถูกวิธีจะเกิดการรั่วไหลปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม อาจส่งผลต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งคู่มือการปฏิบัติการนี้จะช่วยให้เจ้าหน้าที่มีองค์ความรู้ที่จะใช้ในการให้คำปรึกษาแนะนำด้านเทคนิควิชาการการจัดการของเสียอันตรายที่ถูกต้องเพื่อขับเคลื่อนการจัดการของเสียอันตรายให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และได้ออกประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2565 เพื่อให้คำแนะนำกับจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนนำไปใช้ในการวางแผน กำหนดรูปแบบการจัดการที่เหมาะสม เพื่อให้การบริหารจัดการในภาพรวมของจังหวัดเป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

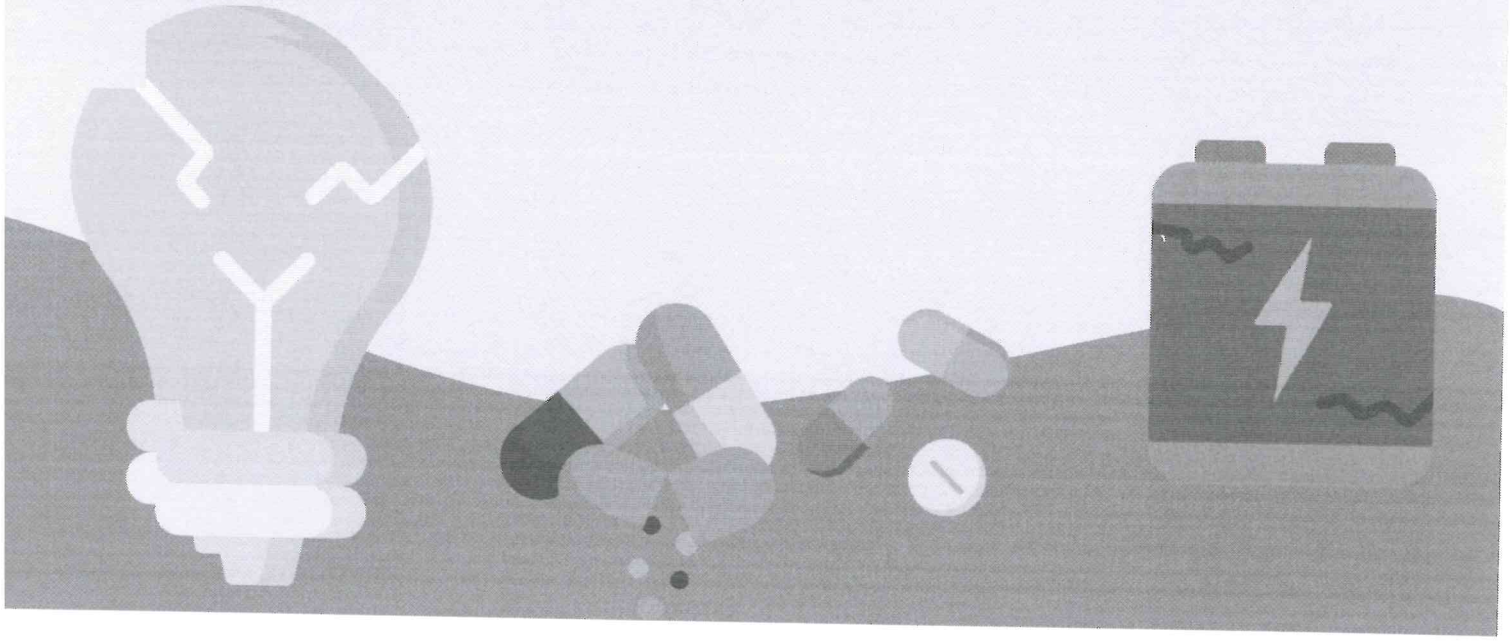

2 คำนิยาม

ของเสียอันตรายจากชุมชน หมายความว่า ของเสียอันตรายที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน อาทิ ถ่ายไฟฉาย หลอดไฟ ภาชนะบรรจุเคมีภัณฑ์ต่าง ๆ ยาหมดอายุ สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ปนเปื้อนหรือมีสารที่มีคุณสมบัติเป็นสารพิษ สารไวไฟ สารออกซิไดซ์ สารเปอร์ออกไซด์ สารระคายเคือง สารกัดกร่อน สารที่เกิดปฏิกิริยาได้ง่าย สารที่เกิดระเบิดได้ สารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม สารหรือสิ่งอื่นใด ที่อาจก่อหรือมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม เป็นองค์ประกอบ แต่ไม่หมายความรวมถึงมูลฝอยทั่วไป ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข มูลฝอยติดเชื้อตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กากกัมมันตรังสี และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

การเก็บรวบรวม หมายถึง การเก็บของเสียอันตรายจากชุมชนจากแหล่งกำเนิดหรือจากภาชนะรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนที่จัดไว้เป็นการเฉพาะในชุมชน

การเก็บกัก หมายถึง การเก็บของเสียอันตรายจากชุมชนที่เก็บรวบรวมได้จากชุมชนไว้ในสถานที่เก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อรอการขนส่งไปบำบัดหรือกำจัด

สถานที่เก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชน หมายถึง สถานที่รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนไว้ชั่วคราว เพื่อรอการขนส่งไปบำบัดหรือกำจัด

การขนส่ง หมายถึง การขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชนจากราชการส่วนท้องถิ่นไปยังศูนย์รวบรวมหรือสถานที่ที่กำหนด หรือการขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชนจากสถานที่เก็บกักหรือศูนย์รวบรวมไปยังสถานที่บำบัดหรือกำจัด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายที่เกี่ยวข้อง

ผู้ขนส่งของเสียอันตราย หมายถึง บุคคลที่ทำการขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชนจากแหล่งกำเนิดไปยังสถานที่เก็บกักหรือศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน หรือสถานที่บำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

การบำบัดของเสียอันตรายจากชุมชน หมายถึง การเปลี่ยนหรือแปรรูปด้วยการรีไซเคิลให้เป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ซึ่งของเสียอันตรายจากชุมชนที่สามารถรีไซเคิลได้ ให้ส่งไปรีไซเคิลยังสถานที่รีไซเคิลที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และขึ้นทะเบียนเป็นโรงงานประเภท 105 หรือ 106 รวมถึงการปรับสภาพ ปรับเสถียร การปรับปรุงคุณภาพ เพื่อใช้ประโยชน์หรือกำจัด

การกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน หมายถึง การจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่ไม่สามารถรีไซเคิลได้ หรือที่ผ่านขบวนการบำบัดแล้วนำไปกำจัดยังสถานที่กำจัดที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ให้ขึ้นทะเบียนเป็นโรงงานประเภท 101 หรือ 105

สถานที่บำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน หมายถึง โรงงานที่ได้รับอนุญาตให้บำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และขึ้นทะเบียนเป็นโรงงานประเภท 101 หรือ 105 หรือ 106

ราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

รถหรือพาหนะเก็บรวบรวม หมายถึง รถหรือพาหนะที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนไปยังสถานที่เก็บกักหรือศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน

รถหรือพาหนะขนส่ง หมายถึง รถหรือพาหนะที่ใช้สำหรับการขนส่งการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายจากชุมชนหรือสถานที่เก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชนไปยังสถานที่บำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

เอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชน หมายถึง เอกสารที่ออกให้ผู้ก่อกำเนิดของเสียอันตราย ผู้ขนส่งของเสียอันตราย และผู้เก็บรวบรวมบำบัดและกำจัดของเสียอันตราย เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการมอบหมายให้ขนส่งของเสียอันตรายที่อยู่ในความครอบครองของตนจากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่ง

3 ข้อแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

3.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเตรียมความพร้อมในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ดังนี้

3.1.1 กำหนดหน่วยงานและบุคลากรที่รับผิดชอบ การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ การติดตามตรวจสอบ และการประชาสัมพันธ์

3.1.2 ศึกษาข้อมูล ประกอบด้วย ประเภทและขนาดของแต่ละแหล่งกำเนิด ปริมาณและอัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนแต่ละประเภท เพื่อนำมาใช้ในการวางแผน ประเมินความพร้อม กำหนดรูปแบบการจัดการ การเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกและงบประมาณที่จำเป็น

3.1.3 จัดเตรียมงบประมาณดำเนินการจากงบประมาณประจำปี รวมทั้งกำหนดอัตราค่าบริการในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน โดยคำนึงถึงต้นทุนในการจัดการ อาทิ ค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวม การเก็บกัก การขนส่ง และการบำบัดหรือกำจัด

3.1.4 ติดตามและประเมินผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และวางแผนในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3.2 การจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสมสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มี 7 ขั้นตอน ดังนี้

1 ขั้นตอนที่ 1 การเลือกรูปแบบและวิธีการแยกทิ้งที่เหมาะสม

มี 4 รูปแบบ โดยให้พิจารณาตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่หรือสามารถเลือกใช้วิธีผสมผสานก็ได้ ดังนี้

1) การแยกทิ้ง ณ ที่อยู่อาศัยหรือบ้านเรือนหรืออาคาร เพื่อให้ยานพาหนะเก็บขนมูลฝอยทั่วไปที่มีช่องรองรับของเสียอันตรายจากชุมชน เก็บรวบรวมพร้อมกับมูลฝอยทั่วไป

กรณีเลือกรูปแบบนี้ ควรขอความร่วมมือหรือกำหนดให้ที่อยู่อาศัย บ้านเรือน อาคาร สถานที่ราชการ จัดเตรียมพื้นที่และภาชนะรองรับไว้เป็นการเฉพาะแยกจากภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไป

2) การแยกทิ้ง ณ ที่อยู่อาศัยหรือบ้านเรือนหรืออาคารและกำหนดเวลาในการจัดเก็บ อาทิ ทุกวันที่ 15 ของเดือน และจัดให้มีการเก็บรวบรวมโดยยานพาหนะเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนโดยเฉพาะ

กรณีเลือกรูปแบบนี้ ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบและจัดเตรียมยานพาหนะสำหรับเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนไว้เป็นการเฉพาะ

3) การนำของเสียอันตรายจากชุมชนไปทิ้งยังภาชนะรองรับหรือตู้รองรับแบบแยกประเภท ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้ในชุมชน หมู่บ้านจัดสรร อาคารชุด สถานที่ราชการ ร้านค้าที่ให้ความร่วมมือทางสาธารณะ หรือสถานที่ที่กำหนด

กรณีเลือกรูปแบบนี้ ควรจัดเตรียมภาชนะหรือตู้รองรับตามจุดทิ้งที่มีความสะดวกต่อผู้ทิ้งและตั้งอยู่ในบริเวณที่ป้องกันแสงแดดและฝนได้ จำนวนอย่างน้อย 1 จุดต่อจำนวนประชากร 800 คน มีป้ายแสดง “จุดทิ้งขยะอันตราย” หรือ “จุดทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชน” อย่างชัดเจน

4) การนำของเสียอันตรายจากชุมชนไปทิ้งในงานกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นพิเศษ

กรณีเลือกรูปแบบนี้ ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นทราบล่วงหน้า พร้อมทั้งจัดเตรียมสถานที่เก็บกักหรือยานพาหนะสำหรับเก็บรวบรวมหรือยานพาหนะสำหรับขนส่งไปบำบัดหรือกำจัด ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับงานกิจกรรมที่จัดขึ้น

เมื่อมีการเลือกรูปแบบและวิธีการแยกทิ้งที่เหมาะสม ให้กำหนดเป้าหมายของปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนที่คาดว่าจะเก็บรวบรวมได้ โดยพิจารณาจากสัดส่วนของความร่วมมือจากชุมชน

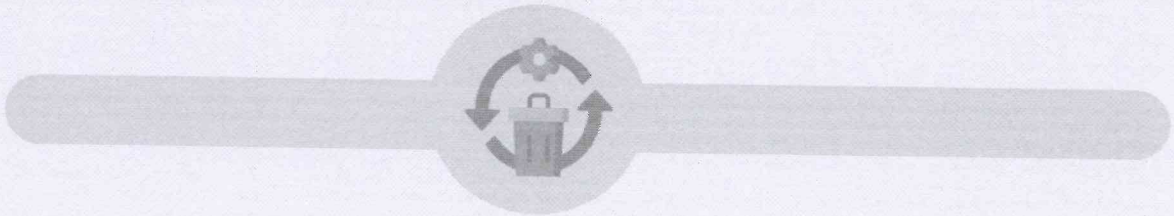

2 ขั้นตอนที่ 2 การแยกทิ้ง

จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากมูลฝอยทั่วไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การจัดการในขั้นตอนต่อไปมีความสะดวก และสามารถลดการปนเปื้อนของสารพิษสู่สิ่งแวดล้อมได้ โดยดำเนินการ ดังนี้

1) จัดให้มีภาชนะรองรับที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

(1) ทำจากวัสดุที่แข็ง

(2) ป้องกันการคุ้ยเขี่ย หรือสัมผัสของสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์รำคาญ หรือเด็กได้

(3) มีสีส้ม หรือสีเทาฝาสีส้ม หรือสีอื่นที่ไม่ใช่สีน้ำเงิน สีเขียว สีเหลือง และสีแดง เพื่อแยกประเภทอย่างชัดเจน ไม่เหมือนหรือคล้ายคลึงกับภาชนะรองรับมูลฝอยประเภทอื่น

2) จัดให้มีตู้รองรับที่มีคุณสมบัติ ดังนี้ (ภาคผนวก)

(1) ทำจากวัสดุที่แข็ง

(2) ประกอบด้วยภาชนะย่อยหรือมีการแบ่งพื้นที่ภายในตู้ เพื่อรองรับการแยกทิ้งตามความเหมาะสม หรืออย่างน้อย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มหลอดไฟ กลุ่มถ่านไฟฉายและแบตเตอรี่ และกลุ่มภาชนะบรรจุสารเคมี โดยให้มีความจุที่เพียงพอต่อปริมาณที่จะเกิดขึ้นในระยะเวลาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดเก็บรวบรวม

(3) มีช่องทิ้งขนาดพอเหมาะกับแต่ละประเภท เพื่อให้ประชาชนทิ้งได้อย่างถูกประเภท และป้องกันไม่ให้มีการนำออกมาอย่างไม่ถูกต้อง

(4) มีขนาดและความสูงในระดับที่เหมาะสม สังเกตได้ง่าย

3) จัดกิจกรรมให้ประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจและสร้างแรงจูงใจในการแยกทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากมูลฝอยทั่วไป ให้ความรู้ในการแยกทิ้งอย่างปลอดภัย อาทิ แจ้งให้ผู้ทิ้งบรรจุหลอดฟลูออเรสเซนต์ในหีบห่อที่สามารถป้องกันการแตกหักก่อนทิ้ง ไม่ทุบหรือเจาะภาชนะ

4) จัดให้มีสถานที่ ถ่าย เท หรือทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนในที่หรือทางสาธารณะ และควบคุมมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนในที่หรือทางสาธารณะ

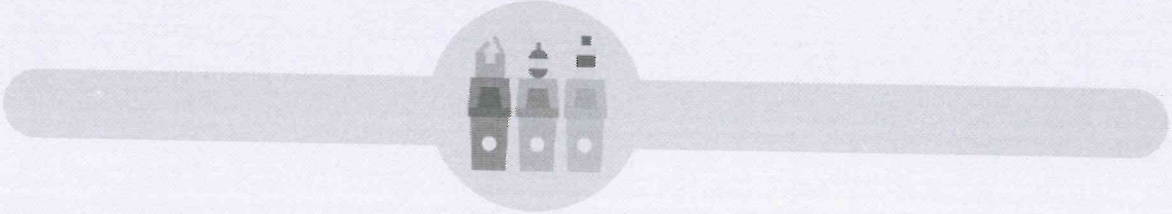

3 ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวม

1) จัดเตรียมยานพาหนะเก็บรวบรวมให้เพียงพอต่อการให้บริการ โดยอาจเป็นรถหรือเรือตามลักษณะของการอยู่อาศัยในชุมชน

(1) ยานพาหนะ มีลักษณะดังนี้

- ติดป้ายสัญลักษณ์ หรือข้อความที่ชัดเจน ทั้งด้านซ้าย ขวา และหลัง เพื่อระบุว่าเป็น "ยานพาหนะสำหรับเก็บรวบรวมขยะอันตราย" หรือ "ยานพาหนะสำหรับเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน"
- กรณีมีระบบไฮดรอลิก ระดับแขนที่ยกถังของเสียอันตรายจากชุมชนใส่ตัวถังยานพาหนะต้องสูงไม่เกิน 1.5 เมตร หรือระดับที่ปลอดภัยต่อผู้ปฏิบัติงาน
- มีอุปกรณ์เครื่องมือประจำยานพาหนะที่เหมาะสม อาทิ วิทยุสื่อสาร ถังดับเพลิง
- กรณีที่เป็นรถเก็บขน เครื่องยนต์ ระบบขับเคลื่อน ระบบห้ามล้อ และส่วนประกอบอื่น ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานกรมการขนส่งทางบก
- กรณีเป็นเรือเก็บขน เครื่องยนต์และส่วนประกอบอื่น ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(2) ตัวถังของยานพาหนะในส่วนที่บรรจุของเสียอันตรายจากชุมชน มีลักษณะดังนี้

- ทำด้วยโครงโลหะที่มีความแข็งแรง ทนสนิม ป้องกันการรั่วไหลได้ และมีประตูเปิด – ปิด มิดชิด
- มีช่องหรือภาชนะแยกของเสียอันตรายจากชุมชนแต่ละประเภท
- กรณีที่ใช้ยานพาหนะเก็บขนมูลฝอยชุมชนเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนร่วมด้วย จะต้องติดตั้งช่องเก็บของเสียอันตรายจากชุมชนด้านหลังห้องโดยสารคนขับ ทั้งนี้ ช่องเก็บของเสียอันตรายจากชุมชนต้องทำด้วยโครงโลหะหนาที่มีความแข็งแรง ทนสนิม และมีประตูเปิด – ปิด มิดชิด และมีป้ายแสดงสัญลักษณ์บริเวณช่องเก็บอย่างชัดเจน

2) ผู้ปฏิบัติงานเก็บรวบรวม ควรดำเนินการ ดังนี้

(1) สวมเสื้อผ้าที่รัดกุมและสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเหมาะสม อาทิ ถุงมือป้องกันสารเคมี รองเท้าหุ้มแข้ง แว่นตานิรภัย หน้ากากกรองฝุ่นและสารเคมี

(2) ดูแลรักษาภาชนะและอุปกรณ์ในการเก็บรวบรวมให้อยู่ในสภาพดี

(3) เก็บรวบรวมให้หมด ไม่ให้ตกค้าง และควบคุมไม่ให้เกิดการแตกหักหรือรั่วไหลขณะเก็บรวบรวม

(4) ถ้ามีของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น นอกจากกลุ่มที่กำหนดปะปนมาให้แยกออกและเก็บด้วยภาชนะต่างหาก

3) พนักงานขับยานพาหนะ ควรดำเนินการ ดังนี้

(1) ดูแลรักษายานพาหนะให้อยู่ในสภาพดี

(2) จัดตารางเวลาในการเก็บรวบรวมให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ควรหลีกเลี่ยงการเก็บรวบรวมในเวลาที่การจราจรคับคั่ง

(3) ระมัดระวังมิให้บรรทุกเกินพิกัดน้ำหนักที่กำหนดไว้ของยานพาหนะ และมิให้ตกหล่นในระหว่างการเก็บรวบรวม

(4) ห้ามระบายน้ำเสียที่เกิดจากการล้างยานพาหนะลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือพื้นที่สาธารณะ ให้ถ่ายลงรางระบายน้ำเสีย ซึ่งไหลลงสู่บ่อหรือถังที่รองรับน้ำชะจากของเสียอันตรายจากชุมชนเป็นการเฉพาะ

(5) บันทึกข้อมูลการใช้รถ ได้แก่ ชื่อพนักงานขับรถ หมายเลขทะเบียนรถ วันที่ จุดเริ่มต้น ระยะทางรวม

(6) ไม่ควรนำยานพาหนะเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนไปใช้ในกิจการอย่างอื่น

(7) หากเกิดอุบัติเหตุที่ทำให้เกิดการรั่วไหลของของเสียอันตรายจากชุมชนให้ระงับเหตุและการรั่วไหลเบื้องต้น หากเป็นเหตุร้ายแรงหรือไม่สามารถระงับเหตุด้วยตนเองได้ ให้แจ้งขอความช่วยเหลือโดยด่วน อาทิ เจ้าหน้าที่บรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ตับเพลิง

4) ให้มีการตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงานเก็บรวบรวมและพนักงานขับยานพาหนะ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง โดยอย่างน้อยควรมีการเอ็กซเรย์ปอด ทดสอบสมรรถภาพปอด ตรวจผิวหนัง และตรวจการทำงานของตับและไต

5) จัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนให้กับผู้ปฏิบัติงานเก็บรวบรวมและพนักงานขับยานพาหนะ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

4 ขั้นตอนที่ 4 การเก็บกัก

1) เตรียมสถานที่เก็บกัก (ภาคผนวก) โดยอาจพิจารณาใช้พื้นที่สถานที่กำจัดมูลฝอยชุมชนที่มีอยู่เดิมหรือบริเวณที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้คัดแยก ขนถ่าย กำจัดมูลฝอยทั่วไป และจัดเตรียมภาชนะบรรจุของเสียอันตรายจากชุมชน

2) ถ้าไม่มีสถานที่ตามข้อ 4.1 ให้หาสถานที่เก็บกักบริเวณอื่น โดยควรมีลักษณะ ดังนี้

(1) ไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่ม น้ำท่วมถึง

(2) อยู่ห่างไม่น้อยกว่า 1 กิโลเมตร จากเขตโบราณสถาน เขตอนุรักษ์และแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรี

(3) อยู่ห่างจากบ่อน้ำดื่มของประชาชน แหล่งน้ำดิบสำหรับผลิตน้ำประปา และโรงผลิตน้ำประปา ไม่น้อยกว่า 700 เมตร หรืออยู่ในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพของบ่อน้ำดื่มหรือน้ำประปาที่ผลิต

(4) อยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะที่ยังใช้ประโยชน์ได้ในปัจจุบัน ไม่น้อยกว่า 100 เมตร หรืออยู่ในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพของแหล่งน้ำนั้น

(5) มีพื้นที่เพียงพอสำหรับรองรับปริมาณที่เก็บรวบรวมได้ในรอบปี

(6) อาคารเก็บกักควรเป็นอาคารปิด มีระบบควบคุมการระบายอากาศ และพื้นผิวต้องทำด้วยวัสดุซึ่งทนต่อการทำลายจากการแตกหักหรือรั่วไหล

(7) พื้นของบริเวณเก็บกัก ต้องมีความลาดเอียงสู่รางระบายน้ำเสีย และบ่อหรือถังที่รองรับน้ำชะจากของเสียอันตรายจากชุมชนเป็นการเฉพาะ

(8) ได้รับการยอมรับจากผู้อาศัยในพื้นที่ใกล้เคียง โดยการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง

3) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย อุปกรณ์สำหรับการจัดการสารเคมีหกรั่วไหล อาทิ พลั่ว ทราย ขี้เลื่อย อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน อาทิ ถุงมือป้องกันสารเคมี แว่นตานิรภัย หน้ากากกรองฝุ่นและสารอันตราย

4) จัดทำป้ายหรือข้อความแสดง “สถานที่เก็บกักขยะอันตราย” หรือ “สถานที่เก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชน” ที่บริเวณทางเข้า ป้ายบ่งชี้บริเวณที่ตั้งภาชนะใส่ของเสียอันตรายจากชุมชนแต่ละประเภท แผนผังกระบวนการปฏิบัติงาน

5) ติดข้อมูลเกี่ยวกับสารอันตรายที่เป็นส่วนประกอบของของเสียอันตรายจากชุมชนและผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมไว้ให้ผู้ปฏิบัติงานมองเห็นอย่างชัดเจน

6) ผู้ปฏิบัติงานบริเวณสถานที่เก็บกัก ควรดำเนินการ ดังนี้

(1) สวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเหมาะสม อาทิ ถุงมือป้องกันสารเคมี แว่นตานิรภัย หน้ากากกรองฝุ่นและสารอันตราย รองเท้าพื้นยางหุ้มแข้ง

(2) ห้ามดื่มน้ำหรือรับประทานอาหารในสถานที่เก็บกัก

(3) ห้ามสูบบุหรี่หรือกระทำให้เกิดประกายไฟบริเวณสถานที่เก็บกัก

(4) ตรวจสอบ คัดแยกและบรรจุของเสียอันตรายจากชุมชนในภาชนะตามประเภทที่กำหนด ชั่งน้ำหนัก บันทึกข้อมูลทุกครั้งเมื่อมีการนำของเสียอันตรายจากชุมชนมายังสถานที่เก็บกัก และสรุปข้อมูลเป็นประจำทุกเดือน เพื่อจัดทำเป็นฐานข้อมูล

(5) เมื่อมีการขนส่งไปยังสถานที่บำบัดหรือกำจัดแล้ว ให้นำภาชนะที่ยังมีสภาพดีใช้งานได้กลับมาใช้ใหม่

(6) จัดให้มีที่ว่างระหว่างภาชนะ โดยพิจารณาจากขนาดและการจัดวางภาชนะบรรจุให้เหมาะสมตามขนาดของพื้นที่ เพื่อให้สามารถไปทำความสะอาดสถานที่หรือระงับเหตุฉุกเฉินได้ ไม่วางภาชนะซ้อนกันสูงเกินกว่า 1.5 เมตร เพื่อความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน

(7) ตรวจสอบสถานที่เก็บกักอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง โดยตรวจสอบสภาพของภาชนะบรรจุ การรั่วไหลแตกหักของของเสียอันตรายจากชุมชนที่อยู่ในภาชนะ อุปกรณ์สำหรับการจัดการสารเคมีหกรั่วไหล และอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย

(8) ให้มีการนำของเสียอันตรายจากชุมชนไปบำบัดหรือกำจัดอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เนื่องจากของเสียอันตรายจากชุมชนบางประเภทเมื่อหมดอายุการใช้งานจะมีการเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งอาจเป็นของเหลวรั่วไหลออกมา อาจจะก่อให้เกิดปัญหาของเหลวหกหล่นในขณะขนย้าย หรืออาจขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชนไปบำบัดหรือกำจัดเมื่อมีปริมาณเพียงพอในแต่ละเที่ยว

5 ขั้นตอนที่ 5 การขนส่ง

1) กรณีที่ขนส่งจากสถานที่เก็บรวบรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งไปยังศูนย์รวบรวมหรือสถานที่ที่กำหนด ให้ดำเนินการได้

2) กรณีขนส่งจากสถานที่เก็บกักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่ง ศูนย์รวบรวมหรือสถานที่ ที่กำหนดเพื่อนำไปบำบัดหรือกำจัด ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาการรวมกลุ่มในพื้นที่ใกล้เคียง (Cluster) เพื่อดำเนินการขนส่งไปบำบัดหรือกำจัดร่วมกัน

6 ขั้นตอนที่ 6 การรีไซเคิล

ของเสียอันตรายจากชุมชนที่สามารถนำไปรีไซเคิลได้ ให้ส่งไปรีไซเคิลยังสถานที่รีไซเคิลที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และได้ขึ้นทะเบียนเป็นโรงงานประเภท 105 หรือ 106

7 ขั้นตอนที่ 7 การบำบัดหรือกำจัด

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องส่งของเสียอันตรายจากชุมชนไปบำบัดหรือกำจัดยังโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และได้ขึ้นทะเบียนเป็นโรงงานประเภท 101 หรือ 105 หรือ 106

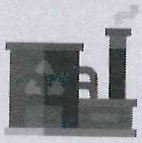

3.3 แนวทางการบริหารจัดการในภาพรวมของจังหวัด

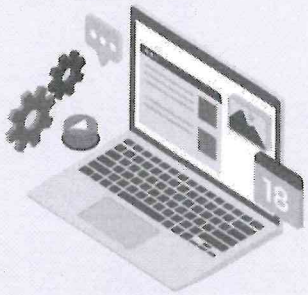

3.3.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดกลาง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาลตำบล และเทศบาลเมือง ควรดำเนินการตามขั้นตอนที่ 1 – 3 หรือ 1 – 4 โดยเก็บขนของเสียอันตรายจากชุมชนไปยังศูนย์รวบรวมหรือสถานที่ที่กำหนด

3.3.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และเทศบาลนคร ควรดำเนินการตามขั้นตอนที่ 1 – 7 และ 3 – 7 หรือ 4 – 7

3.3.3 องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ (เทศบาลนคร) ควรจัดสร้างสถานที่เก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชน หรืออาจพิจารณาปรับปรุงอาคาร หรือสถานที่ที่มีอยู่เดิมสำหรับใช้เก็บกัก เพื่อเป็นศูนย์รวบรวมการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด เพื่อส่งกำจัดและรับผิดชอบค่าขนส่งและค่ากำจัดแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดกลาง หรืออาจเรียกเก็บเงินบางส่วน (แล้วแต่กรณี)

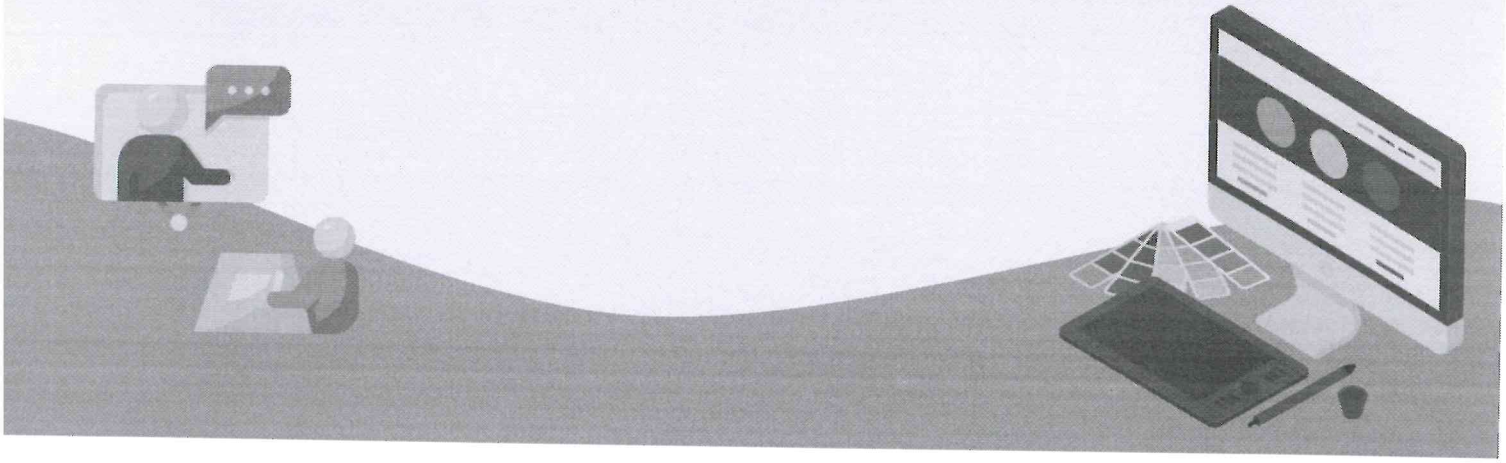

4 หลักเกณฑ์การพิจารณาบริษัทรับบำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

การพิจารณาบริษัทรับบำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรดำเนินการ ดังนี้

1) ต้องส่งของเสียอันตรายจากชุมชนไปบำบัดหรือกำจัด ณ โรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และได้ขึ้นทะเบียนเป็นโรงงานประเภท 101 หรือ 105 หรือ 106 **(ภาคผนวก)**

2) เทคโนโลยีที่ใช้ในการบำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

การบำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนมีหลายวิธี แต่วิธีการหลัก ๆ ที่นิยมใช้กันทั่วไปมี 3 วิธี ดังนี้

(1) การคัดแยกหรือการรีไซเคิลหรือการผลิตเป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่

- การคัดแยกหรือการรีไซเคิลของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ซึ่งของเสียที่เหลือจากการคัดแยกต้องได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง

- การนำของเสียอันตรายจากชุมชนมาผลิตเป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยผ่านกรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม อาทิ สกัดแยกโลหะมีค่า ทำเชื้อเพลิงผสม

(2) การฝังกลบอย่างปลอดภัย (Secure Landfill)

- การปรับเสถียรของเสียอันตราย (Stabilization)

เป็นขั้นตอนแรกในการจัดการของเสียอันตรายด้วยวิธีการฝังกลบอย่างปลอดภัย โดยการผสมของเสียอันตรายด้วยสารเคมีต่าง ๆ เพื่อทำลายฤทธิ์ แล้วจึงนำไปฝังกลบอย่างปลอดภัย โดยไม่ต้องทำให้ของเสียดังกล่าวมีการแข็งตัวเป็นก้อนก่อน วิธีการนี้เหมาะสำหรับการบำบัดของเสียประเภทของแข็ง หรือตะกอนที่มีโลหะหนักปนเปื้อนอยู่ ส่วนการทำเป็นก้อนแข็ง (Solidification) เป็นกระบวนการในการทำลายฤทธิ์หรือลดความเป็นพิษของของเสียอันตราย โดยทำให้ของเสียอันตรายนั้นเปลี่ยนรูปทางเคมี เพื่อให้มีคุณสมบัติเป็นสารเฉื่อย (Inert Substance) มากขึ้น

- การฝังกลบอย่างปลอดภัย

ของเสียอันตรายที่ผ่านการปรับเสถียรและการทำเป็นก้อนแข็งแล้วจะถูกขนส่งด้วยรถขนส่งแบบ Dump Truck มาดำเนินการฝังกลบยังบ่อฝังกลบอย่างปลอดภัย

(3) การเผาด้วยเตาเผา การใช้เตาเผากำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

- การเผาด้วยเตาเผาของเสียอันตราย

เป็นการทำลายโดยใช้อุณหภูมิสูงเพื่อทำลายของเสียอันตราย ซึ่งมีการควบคุมการเผาไหม้และอุปกรณ์ควบคุมก๊าซที่เกิดจากการเผาไหม้ ซึ่งมีความสามารถในการขจัดก๊าซพิษได้ร้อยละ 99.99 การเผาของเสียอันตรายต้องเผาที่อุณหภูมิสูงถึง 1,000 - 1,200 องศาเซลเซียส เตาเผาต้องมีเวลาในการเผาไอก๊าซอย่างน้อย 2 วินาที ซึ่งต้องใช้เตาที่มีส่วนเผาไอก๊าซ (After burner) และมีการปรับเชื้อเพลิงและอากาศให้เกิดการเผาไหม้ที่สมบูรณ์ มีการติดตั้งเครื่องฟอกไอก๊าซที่มีประสิทธิภาพ เช่น เครื่องดักฝุ่น เครื่องชะไอกรด ไอด่าง

- การเผาเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงร่วมในเตาเผาปูนซีเมนต์

ในอุตสาหกรรมผลิตปูนซีเมนต์ส่วนใหญ่ใช้เตาเผาแบบ Rotary Kiln ซึ่งเป็นเตาเผาแบบนอนหมุน สามารถทำลายของเสียอันตรายโดยเผาร่วมกับเชื้อเพลิงหลัก (Primary Fuel) เตาเผาปูนซีเมนต์จะทำงานที่อุณหภูมิสูงและสามารถทำลายของเสียอันตรายอินทรีย์ได้ โดยของเสียอันตรายที่ถูกป้อนจะทำหน้าที่เป็นเชื้อเพลิงเสริมและวัตถุดิบทดแทนเท่านั้น เช่น น้ำมันหล่อลื่นใช้แล้ว เป็นต้น

3) ติดตาม ตรวจสอบบริษัทรับบำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนที่ว่าจ้างให้ดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าของเสียอันตรายจากชุมชนได้รับการบำบัดหรือกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

5 ภาคผนวก

5.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

1) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560

2) กฎกระทรวง การจัดการมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน พ.ศ. 2563

3) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

4) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 มีประกาศที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตราย ดังนี้

(1) ประกาศมติคณะกรรมการวัตถุอันตราย เรื่อง การขนส่งวัตถุอันตรายทางบก พ.ศ. 2545 ลงวันที่ 15 สิงหาคม 2545

(2) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การขนส่งวัตถุอันตรายทางบก พ.ศ. 2546 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2546

(3) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547 ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2547

5) พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

6) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

7) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540

8) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

9) พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ2) พ.ศ. 2560

10) ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2565

11) ประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 18 ตุลาคม 2560 เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. 2560

5.2 สรุปกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

5.3 แบบภาชนะและตู้รองรับของเสียอันตรายจากชุมชน

5.4 แบบมาตรฐานการก่อสร้างสถานที่เก็บกักของเสียอันตรายจากชุมชน

5.5 รายชื่อบริษัทรับบำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน (ประกอบข้อ 5.1-5.5)

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

คู่มือปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่
ในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงพญาไท
เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
โทร 02 298 2402 หรือ 2406
Website: www.pcd.go.th

แนวทางการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม

กับ

แหล่งกำเนิดมลพิษทางน้ำ

ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

กฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมมลพิษทางน้ำ

พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535

กฎหมายอื่นๆ

> พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ.2535

> พ.ร.บ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2560

> พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ.2535 > พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 เป็นต้น

QR-Code

พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ.2535

สมาชิกและการพ้นสมาชิกภาพ สมาชิกของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับตำบลสมอทองนี้ และต้องปฏิบัติตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยเคร่งครัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลย่อมได้รับความคุ้มครองในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบังคับตำบลสมอทองนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลย่อมมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลย่อมพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๕ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖

(๔) ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสามัญสองสมัยติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๕) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะมีพฤติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมร้ายแรง

(๖) ศาลมีคำสั่งให้ออก

พ.ร.บ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2560

ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ การควบคุมมลพิษได้ดำเนินการด้านขยะมูลฝอย ความสะอาดของบ้านเมืองโดยทั่วไป สถานที่สาธารณะใดถูกปนเปื้อนก็จะทำให้เกิดมลพิษ เช่น ขยะ กลิ่น เหตุเดือดร้อนรำคาญ และทัศนอุจาด

พ.ร.บ.โรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2562

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้ เป็นมาตรา 11/1 แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

"มาตรา 11/1 เมื่อรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้บริหารท้องถิ่นหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว *มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดตามที่กำหนดไว้สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับโรงงาน <u>จำพวกที่ 1</u> และโรงงาน <u>จำพวกที่ 2</u> ที่ตั้งอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น*

พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

มาตรา 46 ในกรณีที่อาคารซึ่งก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายโดยได้รับ อนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ หรือได้ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสภาพหรือมีการใช้ที่อาจเป็นภยันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน หรืออาจไม่ปลอดภัยจากอัคคีภัยหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือกระทบกระเทือนต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการแก้ไขตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และถ้าอาคารนั้นอาจเป็นภยันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ชีวิตร่างกาย หรือทรัพย์สิน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้รื้อถอนอาคารนั้นได้โดยให้นำมาตรา 42 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ก่อนปี 2535
ปี 2535 ถึง ปัจจุบัน
ปี 2555
ปี 2556
ปี 2557
ปี 2558
ปี 2559
ปี 2560
ปี 2561
ปี 2562
ปี 2563
ปี 2564
ปี 2565
ปี 2566
ปี 2567
ปี 2568
ปี 2569
ปี 2570
ปี 2571
ปี 2572
ปี 2573
ปี 2574
ปี

“ผู้ถือกฎหมายรัฐธรรมนูญ”

ของผู้ถือกฎหมายรัฐธรรมนูญ

“ผู้ถือกฎหมายรัฐธรรมนูญ”

ของผู้ถือกฎหมายรัฐธรรมนูญ

ของผู้ถือกฎหมายรัฐธรรมนูญ

“ผู้ถือกฎหมายรัฐธรรมนูญ”

10 ประเภท

กำหนดประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียหรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

มาตรา 69 แห่ง พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

1. โรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม
2. อาคารบางประเภทและบางขนาด
   - 2.1. อาคารชุด (ทุกขนาด; จำนวนห้อง)
   - 2.2 โรงแรม (ทุกขนาด ; จำนวนห้อง)
   - 2.3 หอพัก (ตั้งแต่ 50 ห้อง ขึ้นไป)
   - 2.4 สถานบริการ (ตั้งแต่ 1,000 ตร.ม. ขึ้นไป)
   - 2.5 โรงพยาบาล (ตั้งแต่ 10 เตียง ขึ้นไป)
   - 2.6 โรงเรียน หรือสถาบันอุดมศึกษา (ตั้งแต่ 5,000 ตร.ม. ขึ้นไป)
   - 2.7 ทที่ าการของรัฐ รัฐวสาหกจฯ (ตั้งแต่ 5,000 ตร.ม. ขึ้นไป)
   - 2.8 ศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า (ตั้งแต่ 5,000 ตร.ม. ขึ้นไป)
   - 2.9 ตลาด (ตั้งแต่ 1,000 ตร.ม. ขึ้นไป)
   - 2.10 ภัตตาคารหรือร้านอาหาร (ตั้งแต่ 250 ตร.ม. ขึ้นไป)
3. ที่ดินจัดสรร
4. การเลี้ยงสุกร
5. ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการแพปลา
6. สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
7. บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง
8. บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย
9. บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
10. ระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน

ข้อมูล : ณ ต.ค. 2565

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามมาตรา 69 มีหน้าที่ต้องก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย

มาตรา 70 แห่ง พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งมีระบบบำบัดน้ำเสียมีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบฯ

มาตรา 80 แห่ง พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการจัดเก็บสถิติข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. 2555

ผู้เกี่ยวข้องตามกฎกระทรวงฯ

1. เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
2. ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ตามมาตรา 73
3. เจ้าพนักงานท้องถิ่น
4. เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

หน้าที่ความรับผิดชอบตามกฎกระทรวงฯ และมาตราที่เกี่ยวข้อง

- **เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย** มีหน้าที่

➢ จัดเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน ตามแบบ ทส. 1 และจัดเก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นเวลา 2 ปี

➢ จัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือน ตามแบบ ทส. 2 เสนอต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป

แบบบันทึกรายละเอียดของสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษ

(แบบ ทส.1)

ตัวอย่าง แบบบันทึกรายละเอียดของสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษ (แบบ ทส. ๑) สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๑๑ หมู่ ๑ ซอย โรมัน
ถนน แขวง/ตำบล ท่าข้าม เขต/อำเภอ สวนพราน
จังหวัด นครปฐม โทรศัพท์ ๐ ๓๔๕๖ XXXX โทรสาร ๐ ๓๔๕๖ XXXX
มี นายสายน้ำ ใสสะอาด เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

(๑) ข้อมูลสถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งหมายเลขโทรศัพท์และโทรสาร ที่สามารถติดต่อได้ อาจเป็นสถานที่เดียวกับที่อยู่ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด หรือไม่ก็ได้

(๒) ชื่อ - สกุล ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งสามารถมอบอำนาจให้ผู้หนึ่งผู้ใดทำการแทนได้ โดยต้องทำเป็นหนังสือมอบอำนาจอย่างเป็นทางการ

(๓) ให้ระบุประเภทการประกอบกิจการ "การเลี้ยงสุกร"

ประกอบกิจการประเภท การเลี้ยงสุกร
ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) เล่มที่ x/๒๕xx เลขที่ xxx ออกให้โดย เทศบาลตำบลท่าข้าม หมดอายุ ๓๑ ธันวาคม ๒๕xx

(๔) ให้บันทึกข้อมูลเลขที่ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตาม พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และหน่วยงานออกใบอนุญาต เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล... หรือเทศบาล... และวันที่หมดอายุ

ซึ่งมีแผนผังแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ดังนี้

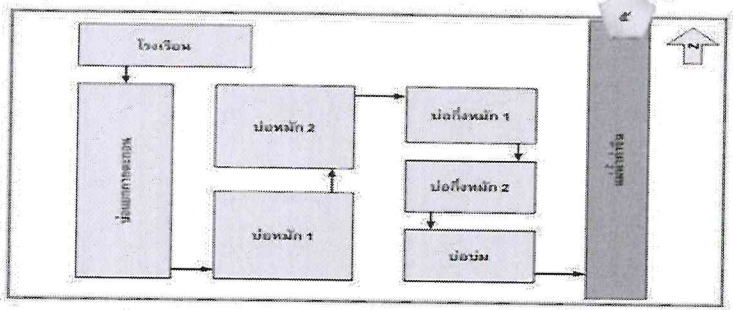

(๕) ให้แสดงแผนผังการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ควรประกอบด้วย
- แหล่งที่มาของน้ำเสีย
- หน่วยบำบัดย่อยของระบบฯ
- แสดงจุดน้ำเข้าระบบฯ
- จุดระบายน้ำทิ้ง
- แหล่งรองรับน้ำทิ้ง
- หากระบายลงท่อระบายน้ำสาธารณะ ในกรณีที่ท่อระบายน้ำดังกล่าวไหลลงแหล่งน้ำในรัศมีไม่เกิน ๑ กิโลเมตร ให้ระบุชื่อแหล่งน้ำด้วย
- หากระบายลงแหล่งน้ำสาธารณะ ให้ระบุชื่อของแหล่งรองรับน้ำเสียด้วย

ได้เก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียปรากฏตามตาราง ดังนี้

ส่วนที่ ๒ สถิติและข้อมูลที่จัดเก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

๖ วัน เดือน ปี	๗ ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย)	๘ ปริมาณน้ำใช้ในทุกกิจกรรมของแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.)	๙ ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.)	๑๐ การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย (ระบาย/ไม่ระบาย)	๑๑ ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ชื่อ/ปริมาณ) (ลิตรหรือกิโลกรัม)	สถิติและข้อมูลที่เก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ									
						๑๒	๑๓ การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย					๑๔	๑๕	๑๖	๑๗
						ระบบบำบัดน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบน้ำ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องเติมอากาศ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ผสมสารเคมี (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบตะกอน(ปกติ/ผิดปกติ)	อื่น ๆ (ระบุ)(ปกติ/ผิดปกติ)	ปริมาณตะกอนส่วนเกินที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.)	ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข	ลายมือชื่อผู้บันทึก
๑/๑/๖๕	-	๒๘.๑	๓๙.๐	ไม่ระบาย	สารสกัดชีวภาพเข้มข้น/๒๐๐ มิลลิ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	๓๖	-	ณเดช
๒/๑/๖๕	-	๒๘.๑	๓๙.๐	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ณเดช
๓/๑/๖๕	๑.๕	๒๘.๑	๓๙.๐	ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	อาวุธ
๔/๑/๖๕	-	๒๘.๑	๓๙.๕	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ณเดช
๕/๑/๖๕	-	๒๘.๑	๓๙.๕	ไม่ระบาย	-	ผิดปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	ท่อน้ำชะหน้าบ่อหมัก ๑ ทับบ่อ หมัก ๒ ชำรุด อยู่ระหว่างซ่อมใหม่	ยายา

(๖) ระบุวันที่ เดือน และ พ.ศ. ที่ทำการบันทึกข้อมูล ซึ่งต้องบันทึกทุกวัน

(๗) บันทึกข้อมูลจากมาตรวัดไฟฟ้า หรือคำนวณจากหน่วยการใช้ไฟฟ้าของอุปกรณ์ที่ใช้ไฟฟ้าทั้งหมดในระบบ (ต่อวัน) สำหรับกรณีไม่มีการใช้ไฟฟ้าในระบบให้บันทึก "-"

(๘) บันทึกข้อมูลจากมาตรวัดน้ำ กรณีไม่มีมาตรวัดน้ำให้ประเมินจากอุปกรณ์ที่เก็บกักน้ำใช้ หากไม่สามารถทำได้ให้ใช้การประเมินจากอัตราการใช้น้ำเฉลี่ยของสุกรแต่ละชนิด

(๙) บันทึกปริมาณน้ำเสีย โดย
๑) คำนวณจากความเร็วของการไหลในรางน้ำเสีย
- ใช้เครื่องวัดอัตราการไหล (Flow meter)
- การติดตั้งฝายวัดน้ำหรือเวียร์ (Weir)
๒) หากสูบน้ำเสียเข้าระบบบำบัดสามารถเก็บข้อมูลจากความสามารถของเครื่องสูบน้ำ
๓) หากไม่สามารถเก็บข้อมูลตามข้อ ๑) และ ๒)ได้ อนุโลมให้ใช้การประเมินปริมาณน้ำเสียจากอัตราการเกิดน้ำเสียเฉลี่ยของสุกรแต่ละชนิด

(๑๐) ให้บันทึกว่า **"ระบาย"** กรณีที่มีการระบายน้ำทิ้งออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะในวันนั้นหรือระบุว่า **"ไม่ระบาย"** กรณีไม่มีการระบายน้ำทิ้งในวันนั้น

(๑๑) บันทึกชื่อสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ของสารสกัดชีวภาพ หากเป็นสารสกัดชีวภาพที่ผลิตเองให้บันทึก "สารสกัดชีวภาพผลิตเอง" พร้อมปริมาณการใช้ในแต่ละวัน และบันทึก "-" กรณีไม่มีการใช้สารเคมี

(๑๒) บันทึกคำว่า **"ปกติ"** ในกรณีที่ระบบทำงานได้ปกติและไม่มี เครื่องจักรอุปกรณ์ โครงสร้างใดๆ ชำรุด
กรณีที่พบว่ามีโครงสร้าง เครื่องจักรอุปกรณ์ชำรุด ให้บันทึกว่า **"ผิดปกติ"**

(๑๓) การบันทึกข้อมูลการทำงานของเครื่องสูบน้ำ เครื่องเติมอากาศ เครื่องกวน /ผสมน้ำเสีย/ผสมสารเคมี และเครื่องสูบตะกอน ให้บันทึกข้อมูล**การทำงานของเครื่องจักรอุปกรณ์ทุกเครื่อง**
ตัวอย่างเช่น เครื่องสูบน้ำมี ๒ เครื่อง ถ้าใช้งานได้ทั้งหมดให้บันทึกว่า **"ปกติ"** แต่หากใช้งานได้ ๑ เครื่อง ไม่สามารถใช้งานได้ ๑ เครื่อง ให้บันทึกว่า **ปกติ** ๑ เครื่อง/**ผิดปกติ** ๑ เครื่อง

(๑๔) ให้ระบุเครื่องจักรอุปกรณ์อื่นที่นอกเหนือจากที่กำหนดให้ และการบันทึกข้อมูลการทำงานมีหลักการเดียวกันกับ **ข้อ (๑๒)**

(๑๕) บันทึกปริมาณตะกอนส่วนเกินจากระบบฯ ที่นำไปกำจัด ซึ่งประมาณได้จากปริมาตรของบ่อเก็บกักตะกอน และบันทึก"-"กรณีไม่มีการกำจัดตะกอนส่วนเกินในวันดังกล่าว

(๑๖) ระบุปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือพบสิ่งผิดปกติ

(๑๗) ลงลายมือชื่อผู้บันทึกสถิติและข้อมูลทุกวัน โดยผู้บันทึกไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นก็ได้

ส่วนที่ ๓ การรับรองการบันทึกสถิติข้อมูล

หมายเหตุ ๑. ให้กรอกสถิติและข้อมูลเฉพาะในกรณีที่มีสถิติและข้อมูลนั้นๆ ในแต่ละวัน

๒. ในกรณีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีการติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งแบบอัตโนมัติ ให้แนบผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งทุกวันแยกตามพารามิเตอร์ที่ตรวจวัดและทำการสรุปผลเป็นสถิติและข้อมูลรายเดือน

ขอรับรองว่าการบันทึกสถิติและข้อมูลตามตารางข้างต้นถูกต้องทุกประการ ๑๘

.....สายน้ำ ใสสะอาด..... เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

(.....นายสายน้ำ ใสสะอาด.....)

..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย

(.....)

ใบอนุญาตเลขที่ .....หมดอายุ .....

ออกให้โดย .....

..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ๑๙

(.....)

ใบอนุญาตเลขที่ .....หมดอายุ .....

ออกให้โดย .....

(๑๘) ลงลายมือชื่อของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ **(ต้องตรงกับรายชื่อในส่วนที่ ๑)**

(๑๙) ผู้ลงนาม หมายถึง "ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย" และ "ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ตามมาตรา ๗๓ ของ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ เท่านั้น **ไม่รวมถึงผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามกฎหมายอื่น**

(แบบ ทส.2) ตัวอย่าง รายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย (แบบ ทส. ๒)

๑. ข้อมูลทั่วไป

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ ...๑๓๑... หมู่ที่ ....๑.... ซอย....โรมัน.....
ถนน ..... แขวง/ตำบล ...ท่าข้าม..... เขต/อำเภอ .....สามพราน.....
จังหวัด...นครปฐม..... โทรศัพท์ ...๐ ๓๔๕ XXXX..... โทรสาร ...๐ ๓๔๕ XXXX.....
มี ....นายสายน้ำ ใสสะอาด.....เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
ประกอบกิจการประเภท .....การเลี้ยงสุกร.....
ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) เล่มที่ x/๒๕xx เลขที่ xxx ออกให้โดย เทศบาลตำบลท่าข้าม หมดอายุ ๓๑ ธันวาคม ๒๕xx

ในการนี้ขอรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษสำหรับ
เดือน ...กันยายน..... พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามที่ได้กำหนดในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา
คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในฐานะ

.....นายสายน้ำ ใสสะอาด..... เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
(.....นายสายน้ำ ใสสะอาด.....)

..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย
(.....)
ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....
ออกให้โดย .....

..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย
(.....)
ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....
ออกให้โดย .....

๑ (๑) ข้อมูลที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ ให้ตรงกับที่บันทึกไว้ในแบบ ทส.๑

๒ (๒) ชื่อ-สกุล เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ เป็นบุคคลเดียวกันกับที่บันทึกตามแบบ ทส. ๑ ในกรณีที่เป็นผู้ได้รับมอบอำนาจ ให้สำเนาใบมอบอำนาจส่งพร้อมแบบ ทส. ๒ ทุกครั้งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง

๓ (๓) ประกอบกิจการประเภท และใบอนุญาต (ถ้ามี) ตามที่บันทึกในแบบ ทส. ๑

๔ (๔) ระบุว่าเป็นรายงานสรุปข้อมูลประจำเดือนใด ท.ศ. ใด **ไม่ใช่**เดือนที่ส่งรายงาน

๕ (๕) ลงนามเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษเป็นผู้ลงนาม และบันทึกข้อมูลตามที่กรอกใน แบบ ทส.๑

ตัวอย่าง กรณีมีระบบบำบัดน้ำเสีย ๑ ระบบ

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และแหล่งรอบรับน้ำทิ้ง

(๑) ประเภท/ชนิดระบบบำบัดน้ำเสีย ...ระบบบ่อปรับเสถียร... ๖

ความสามารถในการรองรับของระบบบำบัดน้ำเสีย ...๓๐... ลบ.ม./วัน

๗ (๒) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ☑ แบบต่อเนื่อง ..๒๔... ชั่วโมง/วัน

☐ แบบไม่ต่อเนื่อง (ระบุ).....

๘ (๓) อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ระบบบำบัดน้ำเสีย ☑ เครื่องสูบน้ำ ☐ เครื่องเติมอากาศ

☐ เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ☐ เครื่องกวน/ผสมสารเคมี

☐ เครื่องสูบตะกอน ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

๙ (๔) แหล่งรอบรับน้ำทิ้ง (ระบุ) .....แม่น้ำท่าจีน.....

(๕) วิธีจัดการตะกอนที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียและวิธีการกำจัด ..ตากให้แห้งแล้วทำเป็นปุ๋ย.....

ตัวอย่าง กรณีมีระบบบำบัดน้ำเสียมากกว่า ๑ ระบบ

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และแหล่งรอบรับน้ำทิ้ง

(๑) ประเภท/ชนิดระบบบำบัดน้ำเสีย ..ระบบที่ ๑ ระบบบ่อปรับเสถียร ระบบที่ ๒ ระบบถังกรองไร้อากาศ ๖

ความสามารถในการรองรับของระบบบำบัดน้ำเสีย ..ระบบที่ ๑ ..๓๐.. ระบบที่ ๒ ...๕..... ลบ.ม./วัน

๗ (๒) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ☑ แบบต่อเนื่อง ระบบที่ ๑ ๒๔ ชั่วโมง/วัน ระบบที่ ๒ ๒๔ ชั่วโมง/วัน

☐ แบบไม่ต่อเนื่อง (ระบุ).....

๘ (๓) อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ระบบบำบัดน้ำเสีย ☑ เครื่องสูบน้ำ ☐ เครื่องเติมอากาศ

☐ เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ☐ เครื่องกวน/ผสมสารเคมี

☐ เครื่องสูบตะกอน ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

๙ (๔) แหล่งรอบรับน้ำทิ้ง (ระบุ) ...ระบบที่ ๑ แม่น้ำท่าจีน ..ระบบที่ ๒ แม่น้ำนครชัยศรี.....

(๕) วิธีจัดการตะกอนที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียและวิธีการกำจัด ..ระบบที่ ๑ ตากให้แห้งแล้วทำเป็นปุ๋ย ระบบที่ ๒ ตากให้แห้งแล้วทำเป็นปุ๋ย.....

(๖) บันทึกประเภทของระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับการรองรับน้ำเสียสามารถดูได้จากรายการคำนวณของระบบ

(๗) กรณีที่เดินระบบทุกวันให้บันทึกการทำงานของระบบฯ เป็นแบบต่อเนื่อง และระบุชั่วโมงการทำงานต่อวัน สำหรับกรณีที่ระบบไม่ได้เดินทุกวัน ให้ระบุจำนวนวันที่เดินระบบ ดังนี้ เดินระบบ ...วัน ไม่เดินระบบ ...วัน

(๘) บันทึกเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เป็นเครื่องจักรอุปกรณ์ของระบบฯ

(๙) แหล่งรองรับน้ำทิ้งให้ระบุชื่อเรียกแหล่งรองรับน้ำทิ้งนั้น หากแหล่งน้ำนั้นไม่มีชื่อเรียกหรือไม่ทราบชื่อ เช่น ลำรางสาธารณะ ท่อระบายน้ำสาธารณะ โดยท่อระบายน้ำดังกล่าวไหลลงแหล่งน้ำในรัศมีไม่เกิน ๑ กิโลเมตร ให้ระบุชื่อแหล่งน้ำนั้นด้วย

สำหรับวิธีจัดการตะกอนและวิธีการกำจัดให้ใส่วิธีการจัดการมาด้วย เช่น จ้างรถสูบตะกอนไปทิ้ง เป็นต้น

(กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษมีระบบบำบัดน้ำเสียมากกว่า ๑ ระบบ ให้ดูตัวอย่างจากกรณีมากกว่า ๑ ระบบ)

ตัวอย่าง กรณีมีระบบบำบัดน้ำเสีย ๑ ระบบ

๓. สรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน

๑๐ (๑) ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย) ๓๐๕

(๒) ปริมาณน้ำใช้ทุกกิจกรรมในแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.) ๔๖๙

(๓) ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.) ๓๙๙.๕๙

๑๑ (๔) การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย ระบาย ๙ วัน ไม่ระบาย ๒๓ วัน

(๕) ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ลิตรหรือกิโลกรัม) สารสกัดชีวภาพ ๔๐๐ ลิตร

๑๒ (๖) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียและอุปกรณ์

- ระบบบำบัดน้ำเสีย ☐ ปกติ ☑ ผิดปกติ (ระบุ) ปกติ ๒๗ วัน ผิดปกติ ๓ วัน
- เครื่องสูบน้ำ ☑ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ)
- เครื่องเติมอากาศ ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ)
- เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ)
- เครื่องกวน/ผสมสารเคมี ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ)
- เครื่องสูบตะกอน ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ)
- อื่น ๆ ..... ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ)

๑๓ (๗) ปริมาณตะกอนส่วนเกินจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.) ๑๖ ลบ.ม.

(๘) ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

(๑๐) ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบฯ ปริมาณน้ำใช้ทุกกิจกรรม และปริมาณ น้ำเสียที่เข้าระบบ ให้รวมปริมาณในรอบ ๑ เดือน สำหรับการระบายน้ำทิ้ง หากระบายน้ำทิ้งทุกวันให้บันทึกว่า "ระบาย" แต่หากมีบางวันไม่ระบายให้นับจำนวนวันที่ระบาย และวันที่ไม่ระบายโดยบันทึก ดังนี้ ระบาย ... วัน และไม่ระบาย .. วัน

(๑๑) ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ให้รวมปริมาณในรอบ ๑ เดือน

(๑๒) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียและอุปกรณ์ มีหลักการบันทึกเหมือนกันคือ ถ้าในรอบเดือนที่ผ่านมา (ดูจากแบบ พส.๑) การทำงานของระบบและอุปกรณ์เป็นปกติทุกวันให้บันทึกเครื่องหมาย ✓ ในช่องปกติ แต่หากมีวันใดการทำงานของระบบและอุปกรณ์ผิดปกติ ให้บันทึกเครื่องหมาย ✓ ในช่องผิดปกติ และให้ระบุว่าปกติ...วัน และผิดปกติ ...วัน

สำหรับกรณีที่มีระบบมากกว่า ๑ ระบบ จะบันทึกเครื่องหมาย ✓ ในช่องปกติต่อเมื่อทุกระบบมีสภาพปกติ

(๑๓) - ปริมาณตะกอนส่วนเกินจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัดให้รวมปริมาณในรอบ ๑ เดือน

- บันทึกปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางที่ได้ดำเนินการในรอบเดือนที่ผ่านมา

(กรณีมีระบบบำบัดน้ำเสียมากกว่า ๑ ระบบ ให้กรอกตามตัวอย่างที่มีระบบบำบัดน้ำเสียมากกว่า ๑ ระบบ)

ตัวอย่าง กรณีมีระบบบำบัดน้ำเสียมากกว่า ๑ ระบบ

๓. สรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน

๑๐ (๑) ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย) ...ระบบที่ ๑ ๓๐๕ ; ระบบที่ ๒ ...๑๒...

(๒) ปริมาณน้ำใช้ทุกกิจกรรมในแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.) ...๔๖๙...

(๓) ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.) ...ระบบที่ ๑ ๓๙๙.๕๙ ; ระบบที่ ๒ ๒๓๕...

๑๑ (๔) การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบที่ ๑ ระบาย ๙ วัน ไม่ระบาย ๒๓ วัน ; ระบบที่ ๒ ระบาย ๑๐ วัน

(๕) ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ลิตรหรือกิโลกรัม) ระบบที่ ๑ สารสกัดชีวภาพ ๔๐๐ ลิตร ; ระบบที่ ๒ ...

๑๒ (๖) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียและอุปกรณ์

- ระบบบำบัดน้ำเสีย ☐ ปกติ ☑ ผิดปกติ (ระบุ) ระบบที่ ๑ ปกติ ๒๗ วัน ผิดปกติ ๓ วัน ; ระบบที่ ๒ ปกติ ทุกวัน
- เครื่องสูบน้ำ ☑ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ)
- เครื่องเติมอากาศ ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ)
- เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ)
- เครื่องกวน/ผสมสารเคมี ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ)
- เครื่องสูบตะกอน ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ)
- อื่น ๆ ..... ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ)

๑๓ (๗) ปริมาณตะกอนส่วนเกินจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.) ...ระบบที่ ๑ ๑๖ ; ระบบที่ ๒ ...

(๘) ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข ...ระบบที่ ๑ ท่อน้ำระหว่างปอหมัก ๑ และบ่อหมัก ๒ ชำรุด ทำการซ่อมแซมแล้ว ; ระบบที่ ๒ ...

ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในชั้นเรียน

- เข้าห้องเรียนตรงเวลา (ก่อน หรือ ภายใน ๑๐ นาที)
- ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด
- ไม่ทะเลาะวิวาทกับเพื่อนในชั้นเรียน
- ไม่ส่งเสียงดังรบกวนเพื่อนในขณะเรียน
- ไม่นำสิ่งของที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนมาในชั้นเรียน
- ไม่ลุกออกจากที่นั่งในขณะเรียน
- ไม่ใช้คำหยาบคายในการสนทนากับเพื่อนและครู
- ไม่ทำร้ายร่างกายเพื่อนและครู
- ไม่ทำลายทรัพย์สินของเพื่อนและครู
- ไม่ลอกการบ้านเพื่อน
- ไม่ทำการทุจริตในการสอบ
- ไม่ทำการพนันในโรงเรียน
- ไม่ดื่มสุราและสูบบุหรี่ในโรงเรียน
- ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษทุกชนิด
- ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการมั่วสุมทางเพศ
- ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการพกพาอาวุธทุกชนิดเข้ามาในโรงเรียน
- ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทกับนักเรียนต่างโรงเรียน
- ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทกับนักเรียนต่างโรงเรียน
- ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทกับนักเรียนต่างโรงเรียน

หน้าที่ความรับผิดชอบตามกฎกระทรวงฯ และมาตราที่เกี่ยวข้อง

- **เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ** มีหน้าที่

➢ เก็บรวบรวมรายงานและใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการตรวจสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียหรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียดสถิติหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าวหรือเมื่อมีเหตุอันสมควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา 82 (1) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535)

ขั้นตอนการรายงาน

➢ พื้นที่ต่างจังหวัด

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย

→ ดาวน์โหลดแบบ ทส.๑ และ ทส.๒ จากเว็บไซต์กรมควบคุมมลพิษ (www.pcd.go.th) หรือติดต่อขอรับได้ที่ สนง.ทสจ. และที่ทำการ อปท. ในพื้นที่

↓

จัดเก็บสถิติและข้อมูลผลการทำงานระบบบำบัดน้ำเสีย และบันทึกข้อมูลตามแบบ ทส.๑ (ทุกวัน)

→ เก็บไว้ ณ ที่ตั้งแหล่งกำเนิด ๒ ปี

↓

ทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย บันทึกตามแบบ ทส.๒ (ทุกเดือน)

↓ ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

เสนอรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่แหล่งกำเนิดตั้งอยู่

- นายกเทศมนตรี (เขตเทศบาล)
- นายก อบต. (เขต อบต.)
- ปลัดเมืองพัทยา (เขตพัทยา)

→ - ยื่นด้วยตนเอง
→ - ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ
→ - วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ → ออกประกาศกรมฯ

↓

เจ้าพนักงานท้องถิ่นรับแบบ ทส.๒ ออกใบรับเป็นหลักฐานให้แก่ผู้เสนอรายงาน ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน

→ • ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือวันที่ลงทะเบียนเป็นวันที่ส่งรายง
→ • ส่งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่าวันที่ข้อมูลถูกส่งออก จากระบบข้อมูลของผู้ส่งเป็นวันส่งรายงาน

↓

เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมรายงานตามแบบ ทส.๒ ส่งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ (ทสจ.) อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

→ ทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เสนอไปพร้อมรายงานที่รวบรวมส่งด้วยก็ได้

↓

สนง.ทสจ. เก็บรวบรวมรายงาน

→ ใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการตามมาตรา ๘๒(๑)

↓

สรุปนำเรียนผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อทราบทุกเดือน

บทลงโทษ

มาตรา 104 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 106 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย ผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือ รายงานตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 107 ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานใดที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตราสัญลักษณ์ สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย

ตามข้อบังคับสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2535

ข้อ 28 ตราสัญลักษณ์ของสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

(1) ภาพกลุ่มคนสามคนยืนเรียงกันอยู่ในวงกลม ซึ่งหมายถึงสมาชิกของสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ที่ร่วมกันก่อตั้งสมาคมขึ้นมา

(2) ภาพกลุ่มคนสามคนยืนเรียงกันอยู่ในวงกลม ซึ่งหมายถึงสมาชิกของสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ที่ร่วมกันก่อตั้งสมาคมขึ้นมา

ข้อ 7 ตราสัญลักษณ์ของสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ตามข้อ 28 แห่งข้อบังคับสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2535 ให้ใช้ตราสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(1) ภาพกลุ่มคนสามคนยืนเรียงกันอยู่ในวงกลม ซึ่งหมายถึงสมาชิกของสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ที่ร่วมกันก่อตั้งสมาคมขึ้นมา

(2) ภาพกลุ่มคนสามคนยืนเรียงกันอยู่ในวงกลม ซึ่งหมายถึงสมาชิกของสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ที่ร่วมกันก่อตั้งสมาคมขึ้นมา

ตราสัญลักษณ์ สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย

ตามข้อบังคับสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2535

ข้อ 28 ตราสัญลักษณ์ของสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

(1) ภาพกลุ่มคนสามคนยืนเรียงกันอยู่ในวงกลม ซึ่งหมายถึงสมาชิกของสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ที่ร่วมกันก่อตั้งสมาคมขึ้นมา

(2) ภาพกลุ่มคนสามคนยืนเรียงกันอยู่ในวงกลม ซึ่งหมายถึงสมาชิกของสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ที่ร่วมกันก่อตั้งสมาคมขึ้นมา

ข้อ 7 ตราสัญลักษณ์ของสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ตามข้อ 28 แห่งข้อบังคับสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2535 ให้ใช้ตราสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(1) ภาพกลุ่มคนสามคนยืนเรียงกันอยู่ในวงกลม ซึ่งหมายถึงสมาชิกของสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ที่ร่วมกันก่อตั้งสมาคมขึ้นมา

ตามกรรมาธิการ

คณะกรรมาธิการที่ปรึกษาของคณะกรรมาธิการที่ปรึกษาของคณะกรรมาธิการที่ปรึกษาของค

สิ่งบอกข้อมูลแห่งชาติ พ.ศ. 2535

มาตรา 82 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ตามมติคณะรัฐมนตรี

ให้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(4) ออกประกาศกำหนดให้โรงงานประเภทใดเป็นโรงงานที่ต้องจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยออกนอกบริเวณโรงงาน และกำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยน้ำเสียจากโรงงานดังกล่าว ตลอดจนกำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยน้ำเสียจากโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่ต้องมีการควบคุมเป็นพิเศษ ตามมาตรา 80 (2) ซึ่งมาตรฐานดังกล่าวอาจกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทและขนาดของโรงงาน ตามสภาพและความจำเป็นของแต่ละพื้นที่ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(5) ออกประกาศกำหนดให้โรงงานประเภทใดเป็นโรงงานที่ต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสียก่อนปล่อยออกนอกบริเวณโรงงาน และกำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยอากาศเสียจากโรงงานดังกล่าว ตลอดจนกำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยอากาศเสียจากโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่ต้องมีการควบคุมเป็นพิเศษ ตามมาตรา 80 (2) ซึ่งมาตรฐานดังกล่าวอาจกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทและขนาดของโรงงาน ตามสภาพและความจำเป็นของแต่ละพื้นที่ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

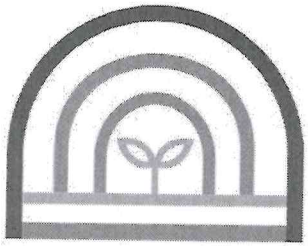

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

ขอบคุณ